DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 31 marca 1939 r.

Nr 8

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

ZARZĄDZENIA MINISTRÓW:

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU:

OBWIESZCZENIA MINISTRA SKARBU:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI KLASYFIKACYJNEJ:

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

167

USTAWA

z dnia 10 marca 1939 r.

o nabywaniu na własność Państwa nieruchomości ziemskich pozbytych w drodze egzekucji.

Art. 1. Nieruchomości ziemskie, pozbyte w drodze egzekucji, mogą być nabywane na własność Państwa na podstawie przepisów ustawy niniejszej.

Art. 2. (1) Prawo nabycia służy w ciągu sześciu tygodni od dnia wydania przez sąd postanowienia o przybiciu; w przypadku nadlicytacji termin sześciotygodniowy liczy się od dnia wydania postanowienia o przybiciu ostatecznym.

(2) Prawo nabycia — w przypadku przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — służy w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania przez wojewodę zawiadomienia o dokonanej sprzedaży licytacyjnej. Prawo nabycia służy również w przypadkach przejęcia nieruchomości, objętej postępowaniem egzekucyjnym, na własność przez wierzyciela.

Art. 3. (1) Sąd niezwłocznie po wydaniu postanowienia o przybiciu doręczy odpis tego postanowienia wojewodzie.

(2) Instytucja wierzycielska — w przypadku przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — prześle wojewodzie niezwłocznie po ukończeniu licytacji odpis jej protokołu. Jeżeli sprzedaż licytacyjna nie doszła do skutku, a postępowanie egzekucyjne doprowadziło do przejęcia nieruchomości przez instytucję wierzycielską, instytucja ta niezwłocznie zawiadomi wojewodę o decyzji przejęcia.

Art. 4. (1) Zbycie przez nabywcę z egzekucji w toku postępowania egzekucyjnego na rzecz osoby trzeciej swych praw do nieruchomości nie wpływa na prawo nabycia nieruchomości na własność Państwa.

(2) Prawo nabycia nieruchomości na własność Państwa — w przypadku zbycia przez nabywcę z egzekucji praw do nieruchomości na rzecz osoby trzeciej — służy w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania przez wojewodę wiadomości o dokonanym zbyciu praw.

Art. 5. (1) Decyzje o nabyciu nieruchomości na własność Państwa wydaje wojewoda. Decyzja wojewody powinna zawierać postanowienie o nabyciu nieruchomości oraz stwierdzenie, że cena nabycia z egzekucji została złożona do depozytu sądowego. Decyzja wojewody jest ostateczna.

(2) Decyzja wojewody łącznie z prawomocnym postanowieniem sądowym o przybiciu lub jeżeli egzekucja odbywa się w trybie przepisów, które nie przewidują przybicia, łącznie z odpisem protokołu licytacyjnego — stanowi tytuł do wpisu prawa własności w księdze hipotecznej na rzecz Państwa oraz jest tytułem egzekucyjnym do wprowadzenia Państwa w posiadanie nieruchomości.

(3) Decyzja wojewody — w przypadku przeprowadzenia egzekucji w trybie przepisów, nie przewidujących przybicia — traci moc, jeżeli zbycie z licytacji unieważniono.

Art. 6. Z chwilą wydania przez wojewodę decyzji o nabyciu nieruchomości na własność Państwa Skarb Państwa wchodzi w postępowaniu egzekucyjnym w prawa i obowiązki nabywcy z egzekucji — ze zmianami, wynikającymi z przepisów ustawy niniejszej.

Art. 7. Wierzyciel, który wyraził w stosunku do nabywcy z egzekucji zgodę na zaliczenie jego wierzytelności na poczet ceny nabycia, może wypowiedzieć tę zgodę w przypadku nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa.

Art. 8. (1) W razie nabycia nieruchomości na własność Państwa nabywcy z egzekucji należy zwrócić złożoną przez niego rękojmię; ponadto Skarb Państwa zwróci nabywcy z egzekucji w ciągu trzech tygodni wszelkie sumy, wpłacone w wykonaniu warunków licytacyjnych oraz wszelkie koszty i opłaty, uiszczone w związku z przeniesieniem prawa własności. Opłata stemplowa wraz z dodatkiem samorządowym, jeżeli jej nie uiszczono, zostanie umorzona.

(2) Jako wynagrodzenie strat, poniesionych w związku z nabyciem z egzekucji, Skarb Państwa wypłaci nabywcy z egzekucji jeden procent ceny nabycia nieruchomości; wypłata powyższego wynagrodzenia nastąpi w ciągu trzech tygodni od dnia wydania przez wojewodę decyzji o nabyciu nieruchomości.

Art. 9. Nie stosuje się przepisów ustawy niniejszej, jeżeli nabywcą z egzekucji jest mał-

żonek, krewni w linii prostej i ich małżonkowie, rodzeństwo i ich małżonkowie — właściciela nieruchomości, objętej postępowaniem egzekucyjnym, albo jej współwłaściciel.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1939 r. Nr 21, poz. 133).

168

USTAWA

z dnia 10 marca 1939 r.

o zmianie ustawy o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lutego 1937 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Gminom wiejskim służy prawo pobierania samoistnego podatku wyrównawczego od płatników:

a) państwowego podatku gruntowego,
b) państwowego podatku od nieruchomości,
c) wykupujących świadectwa przemysłowe lub karty rejestracyjne od zakładów, przedsiębiorstw i zajęć.";

2) w art. 5 w ust. (1) wyrazy: „państwowego podatku przemysłowego" zastępuje się wyrazami: „wykupujących świadectwa przemysłowe lub karty rejestracyjne";

w art. 5 dodaje się nowy ust. (3) o brzmieniu:

„(3) Podstawą wymiaru podatku wyrównawczego na r. 1940/41 w stosunku do płatników państwowego podatku przemysłowego będą ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, obowiązujące w r. 1939. Jeżeli wykonanie przedsiębiorstwa zarobkowego lub zajęcia rozpoczęto, albo też oddzielny zakład lub skład utworzono w r. 1940 — podstawę wymiaru podatku wyrównawczego dla tych przedsiębiorstw, zajęć, zakładów i składów stanowić będą ceny kart rejestracyjnych, przewidziane w załączniku do art. 7 ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293), pomnożone:

a) w stosunku do zakładów i przedsiębiorstw, wymienionych w działach I lit. a) i II lit. a) części III tegoż załącznika, jeżeli zatrudniają ponad sto pracowników — przez cyfrę 4;
b) w stosunku do pozostałych przedsiębiorstw i zajęć — przez cyfrę 2.".

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 21 marca 1939 r. Nr 21, poz. 132).

169

USTAWA

z dnia 15 marca 1939 r.

o dalszym zjednoczeniu ziem odzyskanych z Rzecząpospolitą Polską.

Rozdział I.

Ujednostajnienie stanu prawnego na ziemiach odzyskanych.

Art. 1. Na ziemiach odzyskanych — które stały się, stosownie do art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 533) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585), nierozdzielną częścią Rzeczypospolitej Polskiej oraz na ziemiach odzyskanych na Orawie i nad rzeką Cygielką, które stanowią również z dniem objęcia ich przez władze polskie nierozdzielną część Rzeczypospolitej Polskiej — ujednostajnia się stan prawny, z zastrze-

żeniem odrębności, wynikających z autonomii województwa śląskiego oraz przepisów niniejszej ustawy.

Art. 2. (1) Stan prawny, wprowadzony dotychczasowymi przepisami polskimi na ziemiach, włączonych dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585) do województw krakowskiego i lwowskiego, obowiązuje również na ziemiach odzyskanych na Orawie i nad rzeką Cygielką.

(2) Ziemie odzyskane na Orawie i nad rzeką Cygielką włącza się do województwa krakowskiego.

(3) Właściwość miejscową sądów grodzkich dla tych ziem określi rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości.

Art. 3. Stan prawny, wprowadzony na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego przepisami, ogłoszonymi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej po dniu 16 listopada 1938 r., obowiązuje na wszystkich ziemiach odzyskanych, jeżeli przepisy art. 4 — 6 inaczej nie stanowią.

Art. 4. Ilekroć przepisy, dotyczące odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego, określają właściwość władz, należy na pozostałych ziemiach odzyskanych rozumieć władze odpowiednio właściwe.

Art. 5. Na ziemiach odzyskanych w Czadeckiem, Frydeckiem, w Suchej Górze i Głodówce na Orawie, w Jaworzynie Spiskiej oraz w Leśnicy w Pieninach przepisy art. 82 prawa o notariacie wchodzą w życie w dniu 1 stycznia 1940 r., na pozostałych zaś ziemiach, wymienionych w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585) oraz w art. 2 ust. (2) ustawy niniejszej — z dniem ogłoszenia tej ustawy.

Art. 6. (1) Termin 1 października 1938 r., przewidziany w art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 614) oraz w art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 615), zastępuje się w stosunku do pozostałych ziem odzyskanych terminem 1 grudnia 1938 r.

(2) Termin 1 stycznia 1939 r., przewidziany w art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. o bilansowaniu w złotych na obszarze odzyskanych ziem Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 618), zastępuje się w stosunku do pozostałych ziem odzyskanych terminem 1 kwietnia 1939 r.

(3) Termin 1 października 1938 r., przewidziany w art. 1 i 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. o spółkach akcyjnych, spółkach komandytowo - akcyjnych oraz spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 619), zastępuje się w stosunku do pozostałych ziem odzyskanych terminem 1 grudnia 1938 r.

(4) Termin trzech miesięcy, przewidziany w art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 listopada 1938 r. o nadzorze nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 620), liczy się dla pozostałych ziem odzyskanych od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej.

Rozdział II.

Dalsze zespolenie prawne ziem odzyskanych z Rzecząpospolitą.

1. Przepisy dla wszystkich ziem odzyskanych.

Art. 7. Na wszystkie ziemie odzyskane rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 9 lipca 1919 r. o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych (Dz. P. P. P. Nr 59, poz. 356);

2) ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. o rozszerzeniu działania przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi na zatargi zbiorowe między właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 53);

3) ustawy z dnia 21 października 1921 r. o zarobkowym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 647);

4) ustawy z dnia 16 maja 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 324);

5) ustawy z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 823);

6) ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminariach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 828);

7) ustawy z dnia 10 czerwca 1924 r. o społecznym pośrednictwie pracy (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 585);

8) ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636);

9) ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454);

10) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych przemysłowych, handlowych i

górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 195);

11) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli państwowych konserwatoriów muzycznych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 182);

12) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych nauczycieli szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 258);

13) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 266);

14) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1928 r. w sprawie samorządowych kredytów zagranicznych i w sprawie sprzedawania za granicę pakietów obligacyj i listów zastawnych towarzystw i instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 290);

15) ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o przekazywaniu na własność Funduszowi Kwaterunku Wojskowego nieruchomości państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 269);

16) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie pomiarów Państwa (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 125);

17) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 328);

18) ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o sprzedaży nawozów sztucznych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 300);

19) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 294);

20) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 496);

21) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o kwalifikacjach zawodowych do nauczania w szkołach i na kursach zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 774);

22) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o kwalifikacjach zawodowych wychowawczyń przedszkoli (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 645);

23) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 77, poz. 544);

24) ustawy z dnia 9 marca 1934 r. o ustalaniu granic nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 199);

25) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą koni (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 284);

26) ustawy z dnia 22 kwietnia 1936 r. o mleczarstwie (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 272);

27) ustawy z dnia 22 lutego 1937 r. o prywatnych szkołach wyższych (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 89);

28) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o uporządkowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 290).

Art. 8. (1) Akty ustawodawcze, wymienione w pkt 6), 11), 12), 21) i 22) artykułu poprzedzającego, będą stosowane ze zmianami następującymi:

1) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może uznać za posiadających kwalifikacje zawodowe do nauczania (ustalenia) w szkołach (przedszkolach) w Polsce obywateli polskich, którzy przed dniem 1 października 1938 r. uzyskali odpowiednie kwalifikacje na podstawie przepisów, obowiązujących w Republice Czeskosłowackiej i którzy o to wystąpią w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej. Uznanie tych kwalifikacyj można uzależnić od stwierdzenia, że dana osoba włada należycie językiem polskim w słowie i piśmie. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może wyjątkowo uwzględnić również zgłoszenia późniejsze;

2) osoby, które przed dniem 1 października 1938 r. uzyskały kwalifikacje zawodowe do nauczania (ustalenia) na podstawie przepisów, obowiązujących w Republice Czeskosłowackiej, a które zostały przyjęte do polskiej państwowej służby nauczycielskiej przed dniem 31 marca 1939 r., uznaje się za posiadające kwalifikacje w rozumieniu przepisów polskich. Władze szkolne drugiej instancji ustalają, do jakich typów szkół i do jakich przedmiotów odnoszą się te kwalifikacje.

(2) Termin sześciu miesięcy, przewidziany w art. 5 ustawy, wymienionej w pkt 26) artykułu poprzedzającego, liczy się na ziemiach odzyskanych od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej.

2. Przepisy dla ziem, włączonych do województw krakowskiego i lwowskiego.

Art. 9. (1) Na ziemie odzyskane, włączone do województw krakowskiego i lwowskiego, rozciąga się moc obowiązującą:

1) aktów ustawodawczych, normujących ustrój, finanse, gospodarkę, uposażenia członków zarządu i pracowników związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz nadzór i kontrolę nad tymi związkami;

2) aktów ustawodawczych, upoważniających do zmian podziału administracyjnego Państwa.

(2) Przepisy, dotyczące samoistnych danin komunalnych, wejdą w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r. Przepisy, dotyczące udziałów związków samorządowych w daninach państwowych i dodatków komunalnych do tych danin, wejdą w życie równocześnie z przepisami o odpowiednich daninach państwowych.

Art. 10. Na ziemie odzyskane, włączone do województw krakowskiego i lwowskiego, rozciąga się nadto moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych — surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. Nr 14, poz. 161);

2) ustawy z dnia 26 października 1921 r. o popieraniu publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 671);

3) ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 17, poz. 98);

4) ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254);

5) ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 62, poz. 574);

6) ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 92, poz. 833);

7) ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726);

8) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. w sprawie wykonywania opieki społecznej nad obywatelami polskimi, którzy w żadnej gminie Rzeczypospolitej Polskiej nie mają prawa do opieki trwałej oraz ponoszenia wynikających stąd kosztów (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 576);

9) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucyj opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 354);

10) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 maja 1927 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 3, poz. 23);

11) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. w sprawie wymiarów cegły, używanej przy budowie (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 577);

12) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 823);

13) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 listopada 1927 r. o regulacji i utrzymaniu wód spławnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 882);

14) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o zniesieniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 40);

15) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r. o budowie i utrzymaniu wojewódzkich zakładów opiekuńczo-wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 56);

16) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o rozgraniczeniu obowiązków opiekuńczych związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 232);

17) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267);

18) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o policji państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27);

19) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o przeprowadzaniu melioracji przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 320);

20) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323);

21) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 324);

22) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 334);

23) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343);

24) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o popieraniu melioracji rolnych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 344);

25) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364);

26) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382);

27) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 2, poz. 16);

28) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352);

29) ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o opłatach od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 111);

30) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o zapobieganiu rozpowszechnianiu się szczurów piżmowych na wolności (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 342);

31) ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 343);

32) ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 389);

33) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o chowaniu zmarłych i stwierdzaniu przyczyny zgonu (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 359);

34) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Kra-

kowie i we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 392);

35) ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o przeznaczeniu wpływów z kar pieniężnych na akcję kulturalno-oświatową i opiekuńczą na rzecz robotników (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 274);

36) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o popieraniu elektryfikacji (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633);

37) ustawy z dnia 5 marca 1934 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 349);

38) ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365);

39) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204);

40) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o premiowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 546);

41) ustawy z dnia 23 stycznia 1937 r. o zaopatrzeniu kandydatów na szeregowych policji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 46);

42) ustawy z dnia 2 kwietnia 1938 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku z przebudową ustroju rolnego lub spłatami rodzinnymi (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 255).

3. Przepisy dla ziem, włączonych do województwa śląskiego.

Art. 11. Na ziemie odzyskane, włączone do województwa śląskiego, rozciąga się moc obowiązującą przepisów o opłatach, określonych w art. 9, 14, 15 i 18 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352), wraz z późniejszymi zmianami.

4. Niektóre przepisy z zakresu prawa sądowego.

Art. 12. (1) Stan prawny na ziemiach, wymienionych w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 585), z wyjątkiem Frydeckiego oraz w art. 2 ust. (2) ustawy niniejszej, w zakresie:

1) prawa prywatnego poza przepisami, rozciągniętymi art. 2 i 3 ustawy niniejszej;

2) prawa hipotecznego;

3) postępowania niespornego oraz

4) opłat w postępowaniu niespornym i hipotecznym, — ustala się w sposób, podany w ustępach następujących.

(2) Stan prawny, wprowadzony na Spiszu i Orawie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 833) wraz z późniejszymi zmianami, obowiązuje również w Suchej Górze i Głodówce i na obszarach zwanych Krywań i Osadzka na Orawie oraz w Jaworzynie Spiskiej.

(3) Stan prawny, obowiązujący w siedzibie Sądu Grodzkiego w Jabłonkowie, rozciąga się na ziemie odzyskane w Czadeckiem, a obowiązujący w siedzibie Sądu Okręgowego w Nowym Sączu — na ziemie odzyskane w Leśnicy w Pieninach. Na ziemiach tych nie stosuje się jednak przepisów rozdziałów XIII i XIV części drugiej kodeksu cywilnego z 1811 r. (§§ 737 do 796 kodeksu cywilnego) o ustawowym porządku dziedziczenia, o zachowku i policzeniu na zachowek lub na część spadku oraz przepisu § 1243 kodeksu cywilnego o dochodzie wdowim.

(4) Stan prawny, obowiązujący w siedzibie Sądu Apelacyjnego w Krakowie, rozciąga się na resztę ziem, objętych ust. (1).

(5) Termin, od którego księgi gruntowe dla ziem, wymienionych w ustępach poprzedzających, wzięte będą w używanie, oznaczy Minister Sprawiedliwości. Aż do tego czasu w przedmiocie nabywania praw rzeczowych na nieruchomościach stosować należy przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1916 r. (Dz. U. P. austr. Nr 87) o składaniu w sądzie dokumentów w celu nabycia powyższych praw. Od dnia wzięcia ksiąg gruntowych w używanie złożone dokumenty będą uważane za podania hipoteczne i na ich podstawie będą dokonane wpisy bez ponownego wniosku stron. Stopień hipoteczny określa się według czasu złożenia dokumentów w sądzie.

Rozdział III.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 13. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozciągnięciem aktów ustawodawczych, wymienionych w art. 7, 9 i 10.

Art. 14. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i ministrom.

Art. 15. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Terminy wejścia w życie przepisów art. 7 pkt 19) określi Minister Przemysłu i Handlu, zaś art. 10 pkt 26) — Minister Opieki Społecznej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *W. Świętosławski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
Minister Komunikacji: *Ulrych*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski
Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R .P. z dnia 23 marca 1939 r. Nr 22, poz. 136).

170

USTAWA

z dnia 24 marca 1939 r.

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego.

Art. 1. (1) W myśl art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 30 lipca 1936 r. Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 455) zatwierdza się uchwałę Zwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 13 lutego 1939 r., dotyczącą zmian artykułów: 3—6, 8, 9, 12, 17—19, 21, 22, 25, 27, 31, 34, 35, 39—47, 51—60, 63—65, 67, 68, 71, 75—78, 86—88 oraz zmian układu statutu Banku Polskiego.

(2) Tekst zmienionych artykułów podaje się jako załącznik, stanowiący integralną część ustawy niniejszej.

(3) Układ statutu Banku Polskiego zmieniony został w sposób następujący:

1) przed art. 41 napis „Komisarz Banku" zastępuje się napisem „D. Dyrekcja";

2) przed art. 42 skreśla się napis „D. Dyrekcja";

3) przed art. 44 umieszcza się napis „E. Komisja Rewizyjna";

4) przed art. 45 napis „E. Komisja Rewizyjna" zastępuje się napisem „IV. Komisarz Banku";

5) przed art. 46 w napisie „IV. Przywilej emisji biletów Banku" cyfrę „IV" zastępuje się cyfrą „V";

6) przed art. 54 umieszcza się napis „VI. Czynności bankowe", a przed art. 55 skreśla się napis „V. Czynności bankowe";

7) przed art. 74 w napisie „VI. Sprawozdanie, bilans i rozdział zysków" cyfrę „VI" zastępuje się cyfrą „VII";

8) przed art. 79 w napisie „VII. Likwidacja Banku" cyfrę „VII" zastępuje się cyfrą „VIII";

9) przed art. 85 w napisie „VIII. Szczególne uprawnienia Banku" cyfrę „VIII" zastępuje się cyfrą „IX".

Art. 2. Minister Skarbu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst statutu Banku Polskiego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 455) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych ustawą niniejszą.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej poruca się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 marca 1939 r. Nr 23, poz. 142).

Załącznik do ustawy z dnia 24 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 170).

Tekst zmienionych artykułów statutu Banku Polskiego.

Art. 3.

Siedzibą Banku jest miasto stołeczne Warszawa. Działalność Banku obejmuje cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i może być rozszerzona na mocy odpowiednich układów, zatwierdzonych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, na terytoria włączone do polskiego obszaru celnego.

Bank może na podstawie uchwały Rady Banku otwierać i zwijać Oddziały i Zastępstwa (placówki inkasowe); uchwała Rady w przedmiocie otwarcia lub zwinięcia Oddziału wymaga zgody Ministra Skarbu.

Art. 4.

Kapitał zakładowy Banku wynosi sto milionów złotych; składa się z 1.000.000 akcyj po 100 złotych.

Art. 5.

Akcje Banku są imienne lub na okaziciela. Każdą wydaną akcję imienną wpisuje się do prowadzonej przez Bank księgi akcjonariuszów z oznaczeniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i zawodu właściciela.

Akcje Banku są opatrzone numerami porządkowymi, pieczęcią Banku i podpisami Prezesa i Naczelnego Dyrektora. Podpisy mogą być wykonane sposobem graficznym.

Akcje imienne są wydawane jedynie w odcinkach zbiorowych nie niższych od 10 akcyj. Akcje na okaziciela są wydawane w odcinkach po jednej akcji lub, na podstawie uchwały Rady Banku, w odcinkach zbiorowych.

Za zgodą Prezesa Banku akcje na okaziciela mogą być zamienione na akcje imienne.

Art. 6.

Do każdej akcji dołącza się arkusz kuponowy na otrzymywanie dywidendy w ciągu lat 20 oraz talon, za którego zwrotem po upływie lat 20 wydaje się nowy arkusz kuponowy i nowy talon. Na talonie oznacza się numer akcji, na kuponach zaś numer akcji oraz lata w porządku kolejnym. Kupony i talony winny być opatrzone graficznie wykonanym podpisem Naczelnego Dyrektora.

Art. 8.

Właściciel utraconej akcji imiennej może wystąpić do Banku z pisemnym wnioskiem o jej unieważnienie i wydanie mu nowej. We wniosku należy uwiarogodnić fakt utraty akcji i okoliczności, w jakich została utracona.

Bank ogłasza o utracie akcji w Monitorze Polskim, wzywając posiadacza lub inne osoby, roszczące sobie prawa do utraconej akcji, aby przed upływem trzech miesięcy od daty ogłoszenia okazali ją Bankowi lub zgłosili umotywowane sprzeciwy przeciwko jej unieważnieniu.

Jeżeli w ciągu terminu trzymiesięcznego od daty ogłoszenia o utracie akcji nikt się nie zgłosi z akcją ani nie wniesie sprzeciwu, wówczas Bank ogłosi w Monitorze Polskim o unieważnieniu akcji i wyda wnioskodawcy nową akcję imienną wraz z talonem i niepłatnymi kuponami, opatrzoną tym samym numerem i wzmianką, że została wydana w zamian unieważnionej.

Koszty tego postępowania oraz koszty sporządzenia nowej akcji ponosi właściciel utraconej akcji.

W razie zgłoszenia sprzeciwu Bank odeśle strony na drogę sądową.

Unieważnienie akcji na okaziciela przeprowadza się według ogólnych przepisów prawnych.

Art. 9.

Opłaty na rzecz Banku za wpisanie do księgi akcjonariuszów lub za wydanie nowych akcyj w zamian utraconych określa Rada Banku.

Art. 12.

Do kompetencji Walnego Zebrania należą następujące sprawy:

a) zatwierdzanie sprawozdań rocznych, bilansu, rachunku zysków i strat oraz projektowanego podziału zysków;
b) wybory członków Rady Banku i Komisji Rewizyjnej, ich zastepców oraz ustalanie dla nich wynagrodzenia;
c) sprawy wniesione przez Radę Banku;
d) powiększanie kapitału zakładowego;
e) inne zmiany statutu;
f) likwidacja Banku.

Uchwały Walnego Zebrania, dotyczace powiększenia kapitału zakładowego, wymagają zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

Uchwały, dotyczące innych zmian statutu oraz likwidacji w czasie trwania przywileju emisyjnego, wymagają zatwierdzenia przez władze ustawodawcze.

Art. 17.

Prawo jednego głosu na Walnym Zebraniu daje każde 10 akcyj, jednakże nikt nie może mieć więcej niż 1.000 głosów.

Art. 18.

Każdy akcjonariusz, uprawniony do udziału w Walnym Zebraniu, może wykonywać swoje prawa przez pełnomocnika.

Pełnomocnikiem osoby fizycznej może być tylko akcjonariusz uprawniony do udziału w Walnym Zebraniu, lecz nikt nie może posiadać więcej niż 1.000 głosów razem z własnymi.

Pełnomocnikiem osoby prawnej może być osoba, wskazana piśmiennie przy zgłaszaniu się o kartę wstępu, bez względu na to, czy jest akcjonariuszem Banku.

Każdemu akcjonariuszowi wolno mieć tylko jednego pełnomocnika.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia i głosowania na Walnym Zebraniu są wolne od opłat stemplowych.

Pełnomocnictwa wystawia się w formie listu do Dyrekcji Banku Polskiego, podpisanego własnoręcznie pełnym imieniem i nazwiskiem akcjonariusza.

Art. 19.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia na Walnym Zebraniu winny być przedstawione Dyrekcji Banku w Warszawie najpóźniej na siedem dni przed terminem Zebrania dla wpisania na listę upoważnionych do głosowania i przygotowania kart wstępu z oznaczeniem ilości głosów.

Akcjonariusze otrzymują karty wstępu na podstawie zapisów w księdze akcjonariuszów. Wydawanie kart wstępu rozpoczyna się na dwa tygodnie przed terminem Zebrania i przerywa się na trzy dni przed Zebraniem.

W razie zwołania Walnego Zebrania w sposób, przewidziany w drugim ustępie art. 15, wydawanie kart wstępu przerywa się dopiero w przeddzień Walnego Zebrania.

Art. 21.

Uchwały Walnego Zebrania są ważne, gdy biorą w nim udział akcjonariusze, którzy reprezentują co najmniej 1/5 część akcyj uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu, jednakże do rozstrzygania spraw, dotyczących powiększenia kapitału zakładowego, zmian w statucie, a także likwidacji Banku, potrzebna jest obecność reprezentantów co najmniej połowy akcyj, uprawniających do uczestniczenia w Walnym Zebraniu. W razie braku kompletu ma być w przeciągu 14 dni zwołane powtórne Walne Zebranie, którego uchwały są ważne bez względu na ilość obecnych. Na powtórnym Zebraniu mogą być rozpatrywane tylko sprawy umieszczone na porządku obrad Zebrania, które do skutku nie doszło.

Art. 22.

Na Walnym Zebraniu przewodniczy Prezes Banku, a w razie jego nieobecności członek Ra-

dy z wyboru, wyznaczony przez Ministra Skarbu (art. 39). Protokół Zebrania prowadzi sekretarz powołany przez przewodniczącego.

Art. 25.

Rada Banku składa się z Prezesa Banku, mianowanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 35), oraz 12 członków Rady, wybieranych przez Walne Zebranie, które wybiera nadto corocznie trzech zastępców.

Ministrowi Skarbu w ciągu 3 dni po dokonaniu wyborów przysługuje prawo założenia sprzeciwu przeciwko wyborowi któregokolwiek z członków Rady lub zastępców.

W razie ustąpienia członka Rady lub zgłoszenia przez Ministra Skarbu sprzeciwu przeciwko wyborowi któregokolwiek członka Rady, wchodzi ten zastępca, który otrzymał najwięcej głosów; przy równej liczbie głosów wchodzi starszy wiekiem. Zastępca sprawuje czynności członka Rady aż do najbliższego Zwyczajnego Walnego Zebrania.

Obok członków Rady z wyboru wchodzi z urzędu do Rady Komisarz Banku, a w jego nieobecności Zastępca Komisarza (art. 45).

Art. 27.

Każdy członek Rady z wyboru winien przez czas pełnienia swych czynności posiadać w depozycie Banku co najmniej 100 akcyj, zapisanych na jego własne nazwisko.

Art. 31.

Na posiedzeniach Rady przewodniczy Prezes Banku, a w razie jego nieobecności członek Rady z wyboru, wyznaczony przez Ministra Skarbu (art. 39).

Posiedzenie jest zdolne do uchwał, o ile oprócz przewodniczącego jest obecnych co najmniej 7 członków.

Art. 34.

Rada Banku ustala, jakie osoby i w jaki sposób podpisują zobowiązania, dokumenty i korespondencję Banku.

Spis osób, upoważnionych do podpisywania za dany Wydział Dyrekcji lub Oddział Banku, umieszcza się na widocznym miejscu w danym Wydziale Dyrekcji lub Oddziale.

Art. 35.

Prezesa Banku mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów na okres pięciu lat. Po upływie tego terminu Prezes może być mianowany ponownie.

Prezes nie może być jednocześnie posłem lub senatorem, sprawować żadnego płatnego państwowego lub komunalnego urzędu, zajmować żadnego płatnego prywatnego stanowiska, należeć do organów kierowniczych lub nadzorczych jakiegokolwiek przedsiębiorstwa ani też być spólnikiem spółki jawnej lub komandytowej; poza tym musi odpowiadać warunkom, wymienionym w punktach b) i c) art. 16.

Przepisy niniejszego artykułu nie dotyczą przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział w myśl art. 56.

Art. 39.

Minister Skarbu wyznacza członka Rady z wyboru, który w razie nieobecności Prezesa Banku zastępuje go w przewodnictwie na Walnym Zebraniu i w Radzie Banku.

Art. 40.

Przed objęciem urzędowania Prezes Banku składa na ręce Prezydenta Rzeczypospolitej uroczyste ślubowanie, że będzie sprawował swoje obowiązki zgodnie z zadaniami i statutem Banku oraz wszelkimi siłami dążył do wypełnienia przez Bank jego zadań publicznych.

Takie samo ślubowanie składają członkowie Rady na ręce Prezesa Banku.

Art. 41.

Dyrekcja Banku, będąca jego organem wykonawczym i administracyjnym, składa się z Naczelnego Dyrektora i Dyrektorów w liczbie oznaczonej przez Radę, wybranych przez Radę i zatwierdzonych przez Ministra Skarbu. Członkowie Dyrekcji nie mogą być posłami i senatorami i nie mogą zajmować żadnych płatnych stanowisk poza Bankiem, z wyjątkiem przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział w myśl art. 56.

W czasie nieobecności Naczelnego Dyrektora zastępuje go jeden z Dyrektorów, wyznaczony przez Radę.

Uposażenie Naczelnego Dyrektora i Dyrektorów jest stałe i nie może być uzależnione ani od zysków, ani od obrotów Banku i przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział (art. 56). Wysokość wynagrodzenia oznacza Rada Banku.

Art. 42.

Naczelny Dyrektor lub jego zastępca bierze udział w obradach Rady bez prawa głosowania i przedstawia jej wszelkie wnioski Dyrekcji.

Art. 43.

Posiedzenia Dyrekcji zwołuje Naczelny Dyrektor lub jego zastępca, zawiadamiając o tym

Prezesa Banku. Prezes przewodniczy na posiedzeniu Dyrekcji, jeżeli jest na nim obecny. Uchwały zapadają prostą większością głosów członków Dyrekcji i powinny być zaprotokołowane, a protokół przedstawiony Prezesowi.

Jeżeli uchwała Dyrekcji nie jest, zdaniem Prezesa, zgodna z podstawowymi zamierzeniami Banku, może on wstrzymać jej wykonanie aż do decyzji Rady.

Art. 44.

Walne Zebranie wybiera 5 członków Komisji Rewizyjnej i 3 zastępców (art. 23).

Członek Komisji Rewizyjnej winien przez czas pełnienia swych czynności posiadać co najmniej 10 akcyj imiennych Banku i być zapisany w księdze akcjonariuszów.

Komisja Rewizyjna rozpatruje w pierwszym kwartale każdego roku bilans Banku i składa sprawozdanie Walnemu Zebraniu. Niezależnie od tego Komisja Rewizyjna może dokonywać w każdym czasie rewizji poszczególnych czynności Banku po uprzednim porozumieniu się z Prezesem Banku, który może również zażądać dokonania rewizji.

Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji i od Rady Banku wszelkich wyjaśnień i okazania potrzebnych ksiąg i dowodów Banku.

Komisja Rewizyjna wybiera przewodniczącego ze swego grona i uchwala swoje wnioski większością głosów. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność co najmniej 3 członków.

W razie ustąpienia członka Komisji Rewizyjnej wchodzi zastępca, który otrzymał największą ilość głosów. Zastępcy mogą być również powoływani do czynności rewizyjnych w razie nieobecności członka Komisji.

Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują wynagrodzenie w wysokości oznaczonej przez Walne Zebranie.

Art. 45.

Ministrowi Skarbu przysługuje prawo mianowania Komisarza Banku oraz Zastępcy Komisarza. Komisarz Banku, a w jego nieobecności Zastępca Komisarza, jest członkiem Rady Banku z urzędu.

Komisarz Banku i Zastępca Komisarza mogą brać udział w posiedzeniach Dyrekcji Banku z głosem doradczym oraz mają prawo żądania od władz Banku wszelkich wyjaśnień.

Komisarz Banku i Zastępca Komisarza otrzymują stałe uposażenie z funduszów Banku, ustalane przez Ministra Skarbu.

Do Komisarza Banku i jego Zastępcy nie stosują się postanowienia art. 29 statutu.

Art. 46.

Bank posiada do 31 grudnia 1954 r. wyłączny przywilej wypuszczania biletów bankowych, będących prawnym środkiem płatniczym i posiadających nieograniczoną moc umarzania zobowiązań przez zapłatę, wyjąwszy wypadki, w których na mocy wyraźnego postanowienia ustawy lub umowy zapłata ma nastąpić w inny sposób.

Przywilej ten może być przedłużony na mocy osobnej ustawy.

Art. 47.

Bank będzie miał obowiązek wymiany wypuszczonych biletów bankowych na każde żądanie i w nieograniczonych ilościach na złoto w monetach lub sztabach.

Termin rozpoczęcia przez Bank obowiązkowej wymiany biletów na złoto według ustawowego stosunku zostanie oznaczony rozporządzeniem Rady Ministrów, wydanym na wniosek Ministra Skarbu, opierający się na uchwale Rady Banku.

Do czasu wejścia w życie wymiany w myśl ustępu pierwszego niniejszego artykułu Bank wymienia bilety bankowe na czeki zagraniczne według kursów Giełdy Pieniężnej w Warszawie z zachowaniem postanowień ustawy monetarnej i przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą.

Wymiana odbywa się tylko w siedzibie Banku w Warszawie.

Art. 51.

Łączna kwota znajdujących się w obiegu biletów bankowych i natychmiast płatnych zobowiązań ma być pokryta następującymi aktywami:

a) złotem w monetach i sztabach;
b) pieniędzmi zagranicznymi i dewizami (art. 54 ust. 2) płatnymi najdalej w ciągu 6 miesięcy;
c) zapasem polskich monet srebrnych i bilonu; zapas ten nie może przekraczać 5% ogólnej sumy obiegu biletów bankowych;
d) wekslami, warrantami, czekami i kuponami od papierów wartościowych (art. 58);
e) pożyczkami na zastaw wartości wyszczególnionych w art. 63;
f) biletami skarbowymi (art. 60);
g) zapasem papierów procentowych, określonych w art. 54 punkt e);
h) długiem Skarbu Państwa z tytułu kredytów przewidzianych w art. 55 względnie obligami, o których mowa w art. 55 punkt b).

Art. 52.

Bank obowiązany jest posiadać zapas złota w stosunku, odpowiadającym przynajmniej 40% sumy, o jaką obieg biletów bankowych łącznie ze stanem natychmiast płatnych zobowiązań przekracza kwotę 800 milionów złotych.

Rada Banku może za zgodą Ministra Skarbu podwyższać w zależności od sytuacji rynku pieniężnego wymienioną w ustępie pierwszym niniejszego artykułu granicę 800 milionów złotych, jednak najwyżej do 1.200 milionów złotych.

Od zapasu złota potrąca się zobowiązania z tytułu pożyczek zabezpieczonych złotem Banku.

Art. 53.

Bank wymienia na każde żądanie złoto w monetach i sztabach na bilety bankowe według ustawowego stosunku z prawem potrącenia kosztów bicia, badania technicznego i innych opłat. Wysokość tego potrącenia, do czasu ustalenia go przez przepisy o wybijaniu polskich monet złotych, określać będzie Rada Banku.

Art. 54.

Do zakresu działania Banku należy:

a) dyskont weksli, warrantów, czeków i kuponów od papierów wartościowych (art. 58);

b) udzielanie pożyczek na zastaw wartości, wyszczególnionych w art. 63;

c) kupno i sprzedaż złota;

d) kupno i sprzedaż pieniędzy zagranicznych oraz dewiz, utrzymywanie za granicą rachunków oraz korzystanie z kredytów, potrzebnych do wykonywania tych czynności, przy czym Bank ma prawo oddawać w zastaw swój portfel wekslowy oraz inne wartości i redyskontować weksle krajowe lub zagraniczne;

e) kupno i sprzedaż papierów procentowych państwowych, komunalnych i hipotecznych, notowanych na giełdach krajowych. Ogólna suma, zużyta na zakup tych papierów, nie może przekraczać 200 milionów złotych; kwota ta nie obejmuje papierów procentowych, zakupionych na lokatę funduszu zapasowego i funduszu emerytalnego;

f) kupno i sprzedaż biletów skarbowych (art. 60);

g) otwieranie rachunków żyrowych i przyjmowanie wkładów (art. 69);

h) sprzedaż przekazów i wypłat na własne Oddziały;

i) inkasowanie weksli i innych dokumentów;

j) przyjmowanie depozytów na przechowanie i do administracji (art. 71);

k) załatwianie wszelkich zleceń komisowych z dziedziny bankowej.

Do dewiz, w myśl punktu d), zalicza się: wierzytelności w bankach zagranicznych, czeki i przekazy na banki zagraniczne oraz weksle akceptowane przez firmy zagraniczne i płatne w ciągu 6 miesięcy.

Art. 55.

Na czas trwania przywileju emisyjnego Bank udziela Skarbowi Państwa następujących kredytów:

a) bezprocentowego kredytu w otwartym rachunku, z którego Skarb Państwa korzysta do wysokości 150 milionów złotych;

b) oprocentowanego amortyzacyjnego kredytu do wysokości 515 milionów złotych na konsolidację niektórych kredytów, udzielonych przez Bank w okresie od 1931 r. do chwili wejścia w życie niniejszego artykułu Bankowi Gospodarstwa Krajowego i Państwowemu Bankowi Rolnemu. Dług Skarbu Państwa z tytułu tego kredytu może być książkowy lub w całości bądź w części zamieniony na obligi Skarbu Państwa, względnie do wysokości 188 milionów złotych na gwarantowane przez Skarb Państwa obligi Przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i Państwowego Funduszu Drogowego. Wierzytelności Banku z tytułu tego kredytu oprocentowane będą w wysokości 3% w stosunku rocznym. Sposób amortyzacji i pozostałe warunki tego kredytu ustali umowa Banku z Ministrem Skarbu.

Poza wypadkami, określonymi niniejszym statutem, Bank nie może dokonywać żadnych operacyj, których wynikiem byłoby udzielenie Skarbowi Państwa kredytu.

Art. 56.

Bank nie może nabywać na swój własny rachunek akcyj i udziałów, z wyjątkiem akcyj lub udziałów przedsiębiorstw przygotowujących bilety bankowe, przedsiębiorstw, mających na celu budowę i prowadzenie elewatorów zbożowych oraz przedsiębiorstw, utworzonych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, mających bezpośrednio na celu ułatwianie działalności Banku. Udział Banku w kapitale zakładowym wymienionych przedsiębiorstw nie może razem wynosić więcej niż 28 milionów złotych.

Ponadto Bank może brać udział w instytucjach międzynarodowych, mających na celu ułatwianie współpracy banków emisyjnych.

Poza wypadkami, przewidzianymi w art. 57, Bank nie może nabywać na własność nieruchomości, o ile nie są potrzebne na pomieszczenie Banku i jego pracowników lub nie zostają nabyte na lokatę funduszu emerytalnego.

Bank nie może kupować na własny rachunek ani udzielać pożyczek na zastaw własnych akcyj, jednakże może je nabywać dla umieszczenia funduszu emerytalnego pracowników Banku.

Bank może przyjmować własne akcje na dodatkowe zabezpieczenie swoich roszczeń, wy-

nikających z czynności bankowych, wymienionych w art. 54 punkt a) i b) statutu, oraz jako kaucje na zabezpieczenie operacyj objętych czynnościami Zastępstw Banku Polskiego.

Art. 57.

Bank może nabywać na własność nieruchomości i przejmować wierzytelności hipoteczne i inne prawa rzeczowe w drodze świadczenia w zamian zapłaty, przelewu lub egzekucji tylko na pokrycie i zabezpieczenie swoich należności wątpliwych lub niezapłaconych w terminie. Bank obowiązany jest pozbyć się tych praw najpóźniej w przeciągu roku od daty nabycia. Przedłużenie terminu może nastąpić jedynie za zgodą Prezesa Banku.

Art. 58.

Bank dyskontuje:

a) weksle, powstałe z dokonanych obrotów gospodarczych. Weksle te mają być w chwili przyjęcia płatne najdalej w ciągu trzech miesięcy w miejscowościach, w których Bank ma swój Oddział lub Zastępstwo, przy czym winny być opatrzone z zasady co najmniej trzema, a wyjątkowo tylko dwoma podpisami osób, całkowicie zasługujących na zaufanie. Weksle rolnicze mogą być 6-miesięczne. Weksle zabezpieczone rejestrowym zastawem rolniczym oraz weksle, wynikające z udzielonych przez instytucje kredytowe zaliczkowych kredytów na sprzedaż płodów rolnych, mogą być 9-miesięczne; również 9-miesięczne mogą być weksle, pochodzące z kredytów sezonowych, zaciągniętych przez przedsiębiorstwa tych związanych z rolnictwem gałęzi przemysłu, które ustali Rada Banku;
b) warranty płatne najdalej w ciągu trzech miesięcy i opatrzone co najmniej dwoma podpisami osób lub firm, całkowicie zasługujących na zaufanie;
c) czeki na krajowe instytucje kredytowe;
d) kupony od papierów wartościowych państwowych, komunalnych i hipotecznych, płatne najdalej w ciągu trzech miesięcy od dnia zdyskontowania.

Bank nie jest obowiązany do wyjawiania powodów niedokonania dyskonta.

Art. 59.

Dyskont wartości, wymienionych w art. 58, odbywa się w całym Państwie według jednolitej stopy dyskontowej, ustalanej przez Radę Banku i ogłaszanej w Monitorze Polskim.

Art. 60.

Bank może kupować i sprzedawać bilety skarbowe, dopuszczone do obrotów giełdowych. Ogólna suma biletów skarbowych, posiadanych przez Bank, nie może przekraczać kwoty 400 milionów złotych. Kwota ta nie obejmuje biletów skarbowych, zakupionych na lokatę funduszu zapasowego i funduszu emerytalnego.

Art. 63.

Bank udziela pożyczek i otwiera kredyty na przeciąg czasu nie dłuższy niż 3 miesiące na zastaw:

a) papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu, notowanych na giełdach krajowych;
b) weksli, odpowiadających warunkom art. 58 punkt a) i płatnych w kraju lub za granicą w walucie polskiej lub zagranicznej w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, a w odniesieniu do tych weksli, jakie w myśl art. 58 punkt a) mogą być 9-miesięczne, płatnych w terminie nie dłuższym niż 9 miesięcy;
c) dewiz, odpowiadających warunkom art. 54 ust. 2.

Ogólny stan udzielonych pożyczek i przyznanych kredytów, w myśl niniejszego artykułu, nie może przekroczyć kwoty 300 milionów złotych.

Art. 64.

Zastaw, zabezpieczający pożyczkę, zostaje ustanowiony przez oddanie przedmiotu zastawu Bankowi przy deklaracji, w której zastawca wyraża zgodę na sprzedaż oddanego w zastaw przedmiotu w trybie art. 67 niniejszego statutu.

Art. 65.

Rada Banku ustala jednolitą stopę procentową od pożyczek i kredytów zabezpieczonych zastawem oraz oznacza, jakie papiery wartościowe i w jakim procencie swojej wartości mogą być przyjmowane do zastawu.

Stopa procentowa od pożyczek i kredytów zabezpieczonych zastawem, powinna być co najmniej o $1/2\%$ wyższa od stopy dyskontowej.

Art. 67.

Jeżeli pożyczka zabezpieczona zastawem nie została spłacona w ciągu 10 dni po ustalonym terminie, wówczas Bank ma prawo sprzedać przedmiot zastawu bez stawiania dłużnika w zwłoce i bez zawiadamiania go o sprzedaży. Bank może dokonać sprzedaży na giełdzie, w drodze licytacji publicznej lub skupić przedmiot zastawu na własny rachunek po kursie giełdowym, obliczonym według średniej ceny dnia, w którym Bank wyśle zastawcy zawiadomienie o dokonanym skupie.

Termin, w którym Bank może sprzedać przedmiot zastawu, zależy od uznania Banku.

Nadwyżkę, powstałą po potrąceniu należności Banku z tytułu pożyczki i kosztów sprzedaży zastawu, zwraca się dłużnikowi.

Bank ma prawo zwrócić się bezpośrednio do dłużnika z żądaniem zwrotu długu nie spłaconego w terminie, niezależnie od tego, czy skorzystał z praw, ciążących na zastawionym przedmiocie.

Art. 68.

Przyjęte na zabezpieczenie należności Banku zastawy nie podlegają zajęciu w poszukiwaniu jakichkolwiek należności prywatnych, skarbowych czy innych, a w razie upadłości dłużnika nie mogą być przekazane do masy upadłościowej przed całkowitym zaspokojeniem przypadających Bankowi należności z tytułu udzielonej na ich zastaw pożyczki w kapitale, procentach i kosztach. Skutkiem tego sprzedaż zastawu na pokrycie należności Banku, zarządzona na mocy art. 67, nie może być wstrzymana przez żadne czynności prawne.

Art. 71.

Bank przyjmuje na przechowanie złoto, gotówkę oraz dowody nieopieczętowane, a papiery wartościowe — na przechowanie i do administracji.

Art. 75.

Z całego czystego rocznego zysku przeznacza się 10% na fundusz zapasowy aż do chwili, gdy fundusz ten dojdzie do 20% kapitału zakładowego; w następnych latach przeznacza się na ten cel 5% aż do chwili, gdy fundusz zapasowy dojdzie do połowy kapitału zakładowego.

Z reszty wydziela się przede wszystkim akcjonariuszom dywidendę nie wyższą niż 6%. Jeśli, po potrąceniu na fundusz zapasowy, zysk nie przekroczy 12% kapitału zakładowego, to z części zysku, pozostałej po odliczeniu 6% dywidendy, przeznacza się połowę dla akcjonariuszów na superdywidendę a połowę dla Skarbu Państwa. O ile zysk, wykazany po potrąceniu na fundusz zapasowy, przekracza 12% kapitału zakładowego, to z nadwyżki, pozostałej po odliczeniu 6% dywidendy, 3% superdywidendy i 3% dla Skarbu Państwa, przypada $\frac{1}{3}$ na dalszą superdywidendę, a $\frac{2}{3}$ dla Skarbu Państwa.

Walne Zebranie może na wniosek Rady Banku całość lub część kwoty, przewidzianej na superdywidendę, przeznaczyć na rezerwę na uzupełnianie w latach następnych dywidendy oraz superdywidendy do łącznej wysokości 8%, jeżeli zyski Banku za dany rok operacyjny nie wystarczają na wydzielenie dywidendy w wysokości 6% i superdywidendy w wysokości 2%.

O ile zyski roczne nie wystarczają na wydzielenie dywidendy w wysokości 4%, zaś fundusz zapasowy wynosi więcej niż 10% kapitału zakładowego, to można z niego uzupełnić dywidendę do 4%.

Art. 76.

Fundusz zapasowy jest przeznaczony na pokrycie strat i odpisów, nie dających się pokryć z rocznych zysków oraz na uzupełnienie dywidendy do 4% (art. 75).

Fundusz zapasowy ulega zmniejszeniu o straty, wynikłe na lokacie tegoż funduszu do dnia 31 grudnia 1938 r.

Co najmniej połowa funduszu zapasowego musi być lokowana w papierach państwowych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa.

Art. 77.

Akcje Banku i wypłacona od nich dywidenda i superdywidenda nie podlegają do 31 grudnia 1954 roku żadnym podatkom.

Art. 78.

Bank winien ogłaszać w Monitorze Polskim:
a) bilans i roczne zamknięcie rachunku zysków i strat najpóźniej na dwa tygodnie przed Walnym Zebraniem;
b) skrócony bilans za każdą dekadę najdalej w 7 dni po jej upływie.

Skrócony bilans musi zawierać następujące pozycje:

A. Po stronie czynnej:

a) złoto;
b) pieniądze zagraniczne i dewizy;
c) polskie monety srebrne i bilon;
d) portfel weksli, warrantów, czeków i kuponów;
e) pożyczki i kredyty zabezpieczone zastawami;
f) portfel biletów skarbowych;
g) portfel papierów procentowych;
h) dług Skarbu Państwa z tytułu kredytu bezprocentowego;
i) dług Skarbu Państwa z tytułu oprocentowanego kredytu amortyzacyjnego (z podziałem na dług książkowy i dług zamieniony na obligi Skarbu Państwa, względnie na obligi, wymienione w art. 55 punkt b);
j) nieruchomości i ruchomości;
k) inne aktywa.

B. Po stronie biernej:

a) kapitał zakładowy;
b) fundusz zapasowy;
c) bilety bankowe w obiegu;
d) rachunki żyrowe (z podziałem na rachunki: kas państwowych, banków i innych instytucyj kredytowych, pozostałe

rachunki żyrowe) i inne natychmiast płatne zobowiązania;

e) inne pasywa.

Art. 86.

Wszelkie dowody, wystawiane przez Bank, są wolne od opłat stemplowych.

Art. 87.

Księgi Banku i inne zapisy, wchodzące w skład księgowości Banku oraz wyciągi z nich uwierzytelnione przez Bank, mają moc dowodową dokumentów publicznych, a dokumenty, stwierdzające zobowiązania z oświadczeniem Banku, że oparte na nich roszczenie jest wymagalne i prawnie dojrzałe do egzekucji, mają moc tytułów egzekucyjnych.

Klauzulę wykonalności tym tytułom nadaje właściwy sąd grodzki według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 88.

Bank nie podlega wpisowi do rejestru handlowego.

171

USTAWA

z dnia 24 marca 1939 r.

o zmianie ustawy o wypuszczeniu biletów skarbowych.

Art. 1. W art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 4, poz. 37) w brzmieniu ustawy z dnia 24 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98) kwotę „450.000.000" zastępuje się kwotą „650.000.000".

Art. 2. Minister Skarbu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 marca 1939 r. Nr 23, poz. 143).

172

USTAWA

z dnia 24 marca 1939 r.

o rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa, przedsiębiorstwem „Polskie Koleje Państwowe" i Państwowym Funduszem Drogowym a Bankiem Polskim, Bankiem Gospodarstwa Krajowego i Państwowym Bankiem Rolnym.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do:

1) przejęcia zadłużenia Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego w Banku Polskim — powstałego w związku z finansowaniem niektórych inwestycyj z funduszów publicznych i czynnościami zleconymi przez Rząd w okresie od dnia 1 stycznia 1931 r. do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej do wysokości 327.000.000 zł;

2) przeprowadzenia rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a Bankiem Gospodarstwa Krajowego i Państwowym Bankiem Rolnym oraz do dokonania koniecznych odpisów z wierzytelności Skarbu Państwa.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania:

1) Bankowi Polskiemu 3% zobowiązań dłużnych Skarbu Państwa — na pokrycie zadłużenia, określonego w art. 1 pkt 1) oraz do ustalenia planu umorzenia tych zobowiązań;

2) Bankowi Gospodarstwa Krajowego i Państwowemu Bankowi Rolnemu zobowiązań dłużnych Skarbu Państwa — na pokrycie zadłużenia, ustalonego w rozrachunku, określonym w art. 1 pkt 2) oraz do ustalenia oprocentowania i planu umorzenia tych zobowiązań, bądź do uregulowania tego zadłużenia obligacjami 4% pożyczki konsolidacyjnej.

Art. 3. (1) Upoważnia się Ministra Komunikacji do wypuszczenia w porozumieniu z Ministrem Skarbu:

1) 3% obligacyj przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" do wysokości 100.000.000 zł;

2) 3% obligacyj Państwowego Funduszu Drogowego do wysokości 88.000.000 zł.

(2) Obligacjami tymi pokryte będą krótkoterminowe zobowiązania w Banku Polskim, zaciągnięte do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej przez Bank Gospodarstwa Krajowego na finansowanie inwestycyj przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i Państwowego Funduszu Drogowego.

Art. 4. Termin umorzenia obligacyj (art. 3) wynosić będzie 36 lat; plan umorzenia ustali Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Obligacje (art. 3) korzystają z poręki Skarbu Państwa.

Art. 6. Obligacje (art. 3) wolne są od podatku od kapitałów i rent oraz od opłat stemplowych.

Art. 7. Do budżetu Państwa wprowadzane będą corocznie sumy, potrzebne na obsługę zobowiązań Skarbu Państwa i Państwowego Funduszu Drogowego, określonych w art. 2 i art. 3 ust. (1) pkt 2), a do planu finansowo-gospodarczego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" — sumy na obsługę zobowiązań, określonych w art. 3 ust. (1) pkt 1).

Art. 8. Sprawozdanie z rozrachunku, przeprowadzonego na podstawie art. 1 i 3, będzie włączone do ogólnego zamknięcia rachunków za właściwy okres budżetowy i podlega ogólnym przepisom o zamknięciu rachunków państwowych oraz absolutorium dla Rządu.

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Komunikacji we właściwym mu zakresie działania.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Komunikacji: *Ulrych*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 marca 1939 r. Nr 23, poz. 144).

173

USTAWA

z dnia 27 marca 1939 r.

o dotacjach na rzecz Funduszu Obrony Narodowej i o inwestycjach z funduszów państwowych w okresie od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1942 r.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do czynienia w okresie od 1 kwietnia 1939 r. do 31 marca 1942 r. w miarę uzyskiwania pokrycia wydatków:

1) na dotacje na rzecz Funduszu Obrony Narodowej, utworzonego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 225) do wysokości		1.200.000.000 zł
2) na następujące cele inwestycyjne:		
a) na elektryfikację kraju do wysokości	70.000.000 zł	
b) na gazyfikację kraju i wiercenie poszukiwawcze za ropą naftową i gazem ziemnym do wysokości	30.000.000 zł	
c) na inwestycje morskie do wysokości	15.000.000 zł	
d) na budowle wodne śródlądowe do wysokości . .	75.000.000 zł	
e) na melioracje wodne w rolnictwie do wysokości	30.000.000 zł	
f) na inwestycje, związane z usprawnieniem obrotu artykułami rolniczymi do wysokości	30.000.000 zł	
g) na budownictwo państwowe z wyłączeniem budownictwa w zarządzie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wysokości	26.000.000 zł	
h) na budownictwo w zarządzie i pod nadzorem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, w szczególności szkolnictwa zawodowego do wysokości	24.000.000 zł	
i) na inwestycje przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe" do wysokości . .	210.000.000 zł	
j) na inwestycje przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" do wysokości . .	45.000.000 zł	
k) na budowę i utrzymanie dróg i mostów z Państwowego Funduszu Drogowego do wysokości .	200.000.000 zł	
l) na budowę i pomoc kredytową i inwestycyjną z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej do wysokości	60.000.000 zł	815.000.000 zł
ogółem do wysokości		2.015.000.000 zł

Art. 2. (1) Rada Ministrów na wniosek Ministra Skarbu ustala w granicach pokrycia (art. 4) podział roczny funduszów na cele, wymienione w art. 1.

(2) Minister Skarbu przeprowadza podział kwartalny w granicach podziału rocznego, ustalonego przez Radę Ministrów.

Art. 3. Wydatki na cele inwestycyjne (art. 1) mogą być, w razie niewyczerpania przewidzianych na ten cel funduszów, dokonywane po dniu 31 marca 1942 r., jednak nie dłużej, niż do dnia 31 marca 1943 r.

Art. 4. (1) Upoważnia się:

1) Ministra Skarbu do przeprowadzenia w kraju lub za granicą operacyj kredytowych do wysokości 1.200.000.000 zł na pokrycie wydatków na dotacje, wymienione w art. 1 pkt 1) oraz do łącznej wysokości 300.000.000 zł na pokrycie kosztów inwestycyj, wymienionych w art. 1 pkt 2) lit. a), b), c), d), e), f), g) i h);

2) Ministra Komunikacji do przeprowadzenia w imieniu przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe" w kraju lub za granicą operacyj kredytowych do wysokości 210.000.000 zł na pokrycie kosztów inwestycyj, wymienionych w art. 1 pkt 2) lit. i);

3) Ministra Poczt i Telegrafów do przeprowadzenia w imieniu przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" w kraju lub za granicą operacyj kredytowych do wysokości 45.000.000 zł na pokrycie kosztów inwestycyj, wymienionych w art. 1 pkt 2) lit. j).

(2) Na pokrycie kosztów inwestycyj, przewidzianych w art. 1 pkt 2) lit. k) i l), służą wpływy z operacyj kredytowych, przeprowadzonych na podstawie upoważnień, zawartych w art. 3 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) i w art. 4 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 364).

Art. 5. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali bliższe warunki operacyj kredytowych, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 1), w szczególności terminy, sposób spłaty i wysokość oprocentowania pożyczek oraz zasady wydatkowania uzyskanych funduszów.

(2) Te same uprawnienia co do operacyj kredytowych, przewidzianych w art. 4 ust. (1) pkt 2), służą Ministrowi Komunikacji, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a określonych w art. 4 ust. (1) pkt 3) — Ministrowi Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczania obligacyj i wystawiania innych zobowiązań Skarbu Państwa, jakie będą potrzebne w celu zrealizowania operacyj kredytowych, przewidzianych w art. 4.

Art. 7. Sprawozdanie z wysokości wpływów, uzyskanych w ciągu poszczególnych okresów rocznych z operacyj kredytowych, wymienionych w art. 4, wyszczególnienie warunków tych operacyj oraz sprawozdanie ze sposobu użycia wpływów z operacyj kredytowych, przeznaczonych na cele, wymienione w art. 1 pkt 2), będzie włączone do ogólnego zamknięcia rachunków na odpowiedni okres budżetowy, sporządzonego przez właściwego ministra i podlega ogólnym przepisom o zamknięciach rachunków państwowych oraz absolutorium dla Rządu.

Art. 8. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą ustawa z dnia 24 lutego 1937 r. o dotacjach na rzecz Funduszu Obrony Narodowej (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 97) z tym, że wpływy — osiągnięte po 31 marca 1939 r. z pożyczek i kredytu, zaciągniętych na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1937 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do zaciągnięcia pożyczek zagranicznych we frankach francuskich na cele obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 22) — będą służyły na dotacje na rzecz Funduszu Obrony Narodowej ponad kwoty, przewidziane w art. 1 pkt 1).

Art. 9. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu i innym właściwym ministrom.

Art. 10. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 25, poz. 165).

174

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 marca 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień układu handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad oraz protokołu dodatkowego do tegoż układu.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia układu handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad oraz protokołu dodatkowego do tegoż układu, podpisanych w Moskwie dnia 19 lutego 1939 r.

(2) Teksty wspomnianych wyżej układu i protokołu dodatkowego zawarte są w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 24, poz. 153).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 174).

UKŁAD HANDLOWY

między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Rad, pragnąc przyczynić się do rozwoju stosunków handlowych między obydwoma krajami, postanowili zawrzeć Układ Handlowy i mianowali w tym celu swymi Pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Doktora Wacława GRZYBOWSKIEGO, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie

i

Pana Doktora Tadeusza ŁYCHOWSKIEGO, Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Przemysłu i Handlu Rzeczypospolitej Polskiej;

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Rad:

Anastasa Iwanowicza MIKOJANA, Komisarza Ludowego Handlu Zewnętrznego Związku Socjalistycznych Republik Rad,

którzy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Artykuł I.

Wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i przychodzące z obszaru celnego jednej z Umawiających się Stron nie będą podlegały przy przywozie na obszar celny drugiej Strony innemu lub mniej przychylnemu traktowaniu pod względem celnym, aniżeli to, które jest lub będzie stosowane do takich samych wytworów przywożonych z jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Również i wytwory gleby i przemysłu, pochodzące i wywożone z obszaru celnego jednej z Umawiających się Stron a przeznaczone do obszaru celnego drugiej Strony, nie będą podlegały przy ich wywozie, innemu lub mniej przychylnemu traktowaniu pod względem celnym aniżeli to, które jest lub będzie stosowane do takich samych wytworów wywożonych do jakiegokolwiek państwa trzeciego.

Wobec powyższego, przewidzianemu w niniejszym artykule traktowaniu na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego podlegać będą w szczególności:

a) cła, dodatki do ceł i opłaty tak z tytułu przywozu jak i wywozu;

b) formalności celne a w liczbie ich warunki płatności wspomnianych ceł, dodatków i opłat;

c) składowanie towarów, użytkowanie w tym celu składów celnych, normowanie przywozu i pozostawania towarów w portach, w składach publicznych i celnych oraz wywozu z nich;

d) sposób kontroli i analizy towarów, warunki dopuszczenia przywozu towarów lub zastosowania do nich ulg celnych w zależności od składu towaru, stopnia jego czystości, właściwości sanitarnych itp.;

e) klasyfikacja celna i interpretacja stosowanych taryf.

Artykuł II.

Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się, w sprawie opłat wewnętrznych, przypadających na obszarze celnym jednej z Umawiających się Stron na towary Strony drugiej z tytułu ich produkcji, obrobienia, obrotu lub konsumpcji odnośnych towarów i niezależnie od tego w czyim imieniu i na czyj rachunek opłaty te byłyby pobierane, stosować traktowanie jak do towarów własnych lub traktowanie na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego, o ile to ostatnie dla Strony drugiej jest bardziej przychylne.

Artykuł III.

W celu zastrzeżenia dla wytworów gleby i przemysłu pochodzących z obszaru celnego każdej z Umawiających się Stron korzyści wynikających z postanowień artykułów I i II niniejszego Układu, Umawiające się Strony będą miały możność wymagania, ażeby wytwory gleby i przemysłu, przywożone na ich teryto-

rium były zaopatrzone w świadectwo pochodzenia według wzoru załączonego do niniejszego Układu.

Świadectwa pochodzenia będą wystawiane przez urzędy celne, lub przez izby handlowe, w których okręgu działalności stale przebywa eksporter, bądź przez jakiekolwiek organy państwowe, związki gospodarcze i inne organizacje uznane przez kraj przeznaczenia. Świadectwa te będą podlegały uwierzytelnianiu przez urzędy dyplomatyczne bądź konsularne, z wyjątkiem przypadków, gdy świadectwa te będą wydawane przez organy celne kraju pochodzenia, bądź przez inne kompetentne organy państwowe.

Artykuł IV.

Z zastrzeżeniem zachowania obowiązujących przepisów o tymczasowym dopuszczeniu na obszary celne obydwóch Umawiających się Stron, będą tymczasowo zwalniane od ceł i innych opłat, następujące przedmioty przywożone i wywożone:

a) przedmioty przeznaczone do remontu;

b) przedmioty przeznaczone dla doświadczeń i prób;

c) maszyny i części ich, wysyłane w celu wypróbowania;

d) towary przeznaczone na wystawy, konkursy i jarmarki;

e) instrumenty i narzędzia monterów, przywożone lub wywożone przez nich samych, bądź te, które są im przesyłane przed lub po przekroczeniu przez nich granicy;

f) furgony do przewożenia (i ich akcesoria) załadowane lub próżne, również gdy na furgony te w drodze powrotnej przyjęty zostanie inny ładunek w jakimkolwiek miejscu, lecz pod warunkiem, iż podczas pobytu czasowego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, nie będą one używane do przewozów wewnętrznych;

g) używana, znakowana tara, przywożona celem jej napełnienia;

h) próbki i modele.

Artykuł V.

Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się nie stosować do przywozu z obszaru celnego drugiej Strony lub do wywozu na obszar celny tej ostatniej, jakichkolwiek ograniczeń bądź zakazów, o ile nie będą one zastosowane do wszystkich innych krajów, z wyjątkiem:

a) rozciąganych bez różnicy na wszystkie kraje znajdujące się w jednakowych warunkach, ograniczeń lub zakazów związanych z ładem społecznym, ochroną zdrowotności, bezpieczeństwem państwowym, zwalczaniem chorób roślinnych i zwierzęcych, oraz

b) ograniczeń i zakazów koniecznych do wykonania zobowiązań międzynarodowych, w których uczestniczą lub będą uczestniczyły obie Umawiające się Strony.

Artykuł VI.

Każda z Umawiających się Stron zapewni statkom morskim drugiej Strony w swych portach morskich i na wodach terytorialnych traktowanie, stosowane do swych statków morskich lub traktowanie, z którego korzysta lub będzie korzystał najbardziej uprzywilejowany kraj w w przypadku, gdyby to ostatnie traktowanie dawało drugiej Stronie więcej korzyści.

Wskazane w pierwszym ustępie niniejszego artykułu traktowanie będzie miało, w szczególności, zastosowanie do warunków wejścia statków do portów morskich i na wody terytorialne drugiej Strony, do pobytu w nich i wyjścia z nich, do całkowitego wykorzystywania urządzeń i udogodnień udzielanych żegludze, do czynności handlowych, dotyczących statków morskich, ich towarów, pasażerów i bagażu; do wszelkiego rodzaju ulg, dotyczących przydziału miejsc przy nadbrzeżu dla załadowywania i wyładowywania; do należności i opłat wszelkiego rodzaju, nakładanych i pobieranych w imieniu lub na rachunek rządu, władz publicznych, koncesjonariuszy lub rozmaitych instytucyj; do zarządzeń, mających na celu udzielenie kapitanowi, załodze i pasażerom współdziałania i pomocy zarówno osobistej jak i dla statku, ładunków i bagażu, — w wypadkach rozbicia się statku, osadzenia na mieliźnie i innych awaryj morskich, bądź przymusowego zawinięcia statku do portów, bądź wejścia na wody terytorialne drugiej Strony.

Przynależność krajowa statków morskich uznawana będzie obustronnie na podstawie dokumentów i świadectw, wystawionych w tym celu przez właściwe władze Umawiających się Państw i zgodnie z obowiązującymi w nich ustawami, przepisami i rozporządzeniami.

Artykuł VII.

Korzyści, wynikające z traktowania krajowego, udzielone na podstawie artykułu VI niniejszego Układu przez każdą z Umawiających się Stron drugiej Stronie, nie obejmują:

1) korzyści, udzielanych własnemu rybołówstwu;

2) zarządzeń specjalnych i zapomóg dla rozwoju własnej żeglugi;

3) korzyści udzielanych własnym organizacjom sportowym;

4) kabotażu;

5) pilotowania oraz trudnienia się pilotażem, holowaniem, sygnalizacją i ratownictwem.

Artykuł VIII.

Ustalone w artykułach I, II, V i VI niniejszego Układu bezwarunkowe traktowanie na stopie największego uprzywilejowania nie obejmuje:

1) uprawnień i korzyści, udzielonych lub mogących być udzielonymi przez każdą z Umawiających się Stron celem ułatwienia stosunków nadgranicznych z sąsiednimi państwami w strefie nie przenoszącej piętnastu kilometrów z każdej strony granicy;

2) uprawnień i korzyści, wynikających z unii celnej, zawartej zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami, zaciągniętymi przez obie Umawiające się Strony;

3) uprawnień i korzyści, udzielonych lub które mogą być udzielone:

a) przez Związek Socjalistycznych Republik Rad — Łotwie, Litwie, Finlandii i Estonii, oraz kontynentalnym państwom azjatyckim, sąsiadującym z terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad;

b) przez Rzeczpospolitą Polską — Łotwie, Litwie, Finlandii i Estonii,

przy czym wyjątki, wskazane sub a) lub b) niniejszego punktu 3 są ważne tylko do chwili udzielenia przez odnośną Stronę Umawiającą się tychże uprawnień i korzyści jakiemukolwiek trzeciemu krajowi.

Artykuł IX.

Wobec tego, że zgodnie z ustawodawstwem Związku Socjalistycznych Republik Rad monopol handlu zagranicznego należy do państwa, Związek Socjalistycznych Republik Rad ma w składzie swej Ambasady w Rzeczypospolitej Polskiej Handlowe Przedstawicielstwo, którego statut prawny jest określony przez odrębne Porozumienie między Rzecząpospolitą Polską i Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

Artykuł X.

Obywatele jako też osoby prawne jednej z Umawiających się Stron będą mieli wolny dostęp do sądów i do władz administracyjnych drugiej Strony, oraz prawo występowania przed nimi osobiście lub przez swych pełnomocników i nie będą podlegali w tym zakresie innym ograniczeniom aniżeli tym, które są lub będą przewidziane przez obowiązujące na terytorium tej drugiej Strony ustawy i przepisy, a w każdym razie będą traktowani w taki sposób, jaki stosowany jest lub będzie do obywateli i osób prawnych jakiegokolwiek innego państwa.

Artykuł XI.

Rząd Polski, któremu powierzone zostało prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z artykułem 104 Traktatu Wersalskiego i artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej z dnia 9 listopada 1920 roku pomiędzy Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem, zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest stroną kontraktującą w niniejszym Układzie i, że bierze na siebie obowiązki oraz nabywa prawa w nim ustalone.

Zastrzeżenie to nie dotyczy postanowień niniejszego Układu, które Rzeczpospolita Polska odnośnie do Wolnego Miasta Gdańska już zawarła na zasadzie praw, przysługujących Polsce traktatowo.

Artykuł XII.

Układ niniejszy będzie ratyfikowany i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie w terminie możliwie jak najkrótszym.

Układ wejdzie w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Układ niniejszy jest zawarty na czas nieograniczony.

Każda z Umawiających się Stron ma prawo zakomunikować drugiej Stronie wypowiedzenie Układu w którymkolwiek roku jego mocy obowiązującej, nie później jednak aniżeli na trzy miesiące przed upływem odnośnego okresu rocznego, przy czym za początek pierwszego z tych okresów rocznych uznana zostaje data wejścia Układu w życie. W razie takiego wypowiedzenia, Układ przestaje obowiązywać z wygaśnięciem tego okresu rocznego, w którym nastąpiło wypowiedzenie.

Układ niniejszy sporządzony został w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo miarodajne.

Na dowód czego, wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali Układ niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Moskwie, dnia 19 lutego 1939 roku.

W. Grzybowski
T. Łychowski

А. Микоян

Załącznik do artykułu III Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.

.... niniejszym zaświadcza,

że niżej wymienione towary wysłane ....

....

statkiem / koleją „ .... „ za konosamentem / za frachtem Nr ....

z dn. .... 19 .... r. z ....

według adresu ....

do .... obszaru celnego, istotnie pochodzą z Rzeczypospolitej Polskiej.

Nazwa towaru	Znaki i numery	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Waga		Wartość
			Brutto	Netto	

....

...., dn. .... 19.......... r.

Załącznik do artykułu III Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

ŚWIADECTWO POCHODZENIA.

.... niniejszym zaświadcza,

że niżej wymienione towary, wysłane ....

....

statkiem / koleją „ .... „ za konosamentem / za frachtem Nr ....

z dn. .... 19......... r. z ....

według adresu ....

do .... obszaru celnego, istotnie pochodzą ze Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Nazwa towaru	Znaki i numery	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Waga		Wartość
			Brutto	Netto	

....

...., dn. .... 19......... r.

PROTOKÓŁ KOŃCOWY.

W związku z podpisaniem w dniu dzisiejszym Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, niżej podpisani Pełnomocnicy obydwóch Umawiających się Stron, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rządy obydwóch Umawiających się Stron, kierując się koniecznością obopólnego zapewnienia najbardziej przychylnych warunków prawnych dla ich zewnętrznego obrotu handlowego, zobowiązują się podjąć w Moskwie nie później aniżeli w trzy miesiące od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu, rokowania, co do zawarcia Porozumienia o ustaleniu warunków i procedury wykonywania zapadłych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony decyzji arbitrażowych w sprawach spornych, związanych z transakcjami handlowymi.

Protokół niniejszy stanowi część integralną Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanego w dniu dzisiejszym.

Protokół niniejszy sporządzony został w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo miarodajne.

Sporządzono w Moskwie, dnia 19 lutego 1939 roku.

W. Grzybowski
T. Łychowski

А. Микоян

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, podpisanego w Moskwie dnia 19 lutego 1939 roku.

W związku z podpisaniem w dniu 19 lutego 1939 roku Układu Handlowego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad, niżej podpisani:

Doktór Wacław GRZYBOWSKI, Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie

i

Doktór Tadeusz ŁYCHOWSKI, Naczelnik Wydziału w Ministerstwie Przemysłu i Handlu Rzeczypospolitej Polskiej
z jednej strony

i

Anastas Iwanowicz MIKOJAN, Komisarz Ludowy Handlu Zewnętrznego Związku Socjalistycznych Rapublik Rad
z drugiej,

upoważnieni przez ich odnośne Rządy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Kwestie, dotyczące uregulowania tranzytu towarowego poprzez terytoria Rzeczypospolitej Polskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad oraz kwestie o ogólnych podstawach traktowania, jakie ma być stosowane do:

a) przewozów kolejami towarów, przywożonych przez jedną z Umawiających się Stron na terytorium drugiej, bądź też wywożonych z tego terytorium;

b) przewozu pasażerów, bagażu oraz towaro-bagażu, będą stanowiły przedmiot specjalnego Porozumienia co do zawarcia którego rozpoczną się w Moskwie rokowania nie później aniżeli w cztery miesiące od daty wejścia w życie niniejszego Protokołu.

Artykuł 2.

Do chwili wejścia w życie wspomnianego Porozumienia, postanowienia o tranzycie towarowym, przewidziane w Artykule XXII Traktatu Pokoju między Polską z jednej strony a Rosją i Ukrainą z drugiej, podpisanego w Rydze w dniu 18 marca 1921 roku, pozostają w mocy.

Artykuł 3.

Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie równocześnie z wymianą dokumentów ratyfikacyjnych wspomnianego Układu Handlowego.

Niniejszy Protokół wejdzie w życie piętnastego dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostawać będzie w mocy do chwili wejścia w życie Porozumienia wymienionego w Artykule 1 niniejszego Protokołu.

Niniejszy Protokół sporządzony został w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty są jednakowo miarodajne.

Na dowód czego wymienieni wyżej Pełnomocnicy podpisali niniejszy Protokół i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Moskwie, dnia 19 lutego 1939 roku.

W. Grzybowski
T. Łychowski

А. Микоян

175

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 marca 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w sprawie statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie dnia 14 czerwca 1936 r. porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w sprawie statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Spraw Zagranicznych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 24, poz. 154).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 175).

POROZUMIENIE
w sprawie Statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad, pragnąc uregulować Statut prawny Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, postanowili zawrzeć odpowiednie porozumienie i mianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

P. Jana SZEMBEKA, Wiceministra Spraw Zagranicznych,

i

P. Władysława KULSKIEGO, Doktora Praw, Naczelnika Wydziału Prawnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych;

Centralny Komitet Wykonawczy Związku Socjalistycznych Republik Rad:

P. Jakóba DAWTIANA, Członka Centralnego Komitetu Wykonawczego Związku Socjalistycznych Republik Rad i Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce,

i

P. Antoniego TAMARINA, Przedstawiciela Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce,

którzy, po zakomunikowaniu sobie wzajemnie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie sporządzone, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce posiada siedzibę swą w Warszawie.

Otwieranie oddziałów Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, w innych miastach Polski, będzie dokonywane na podstawie porozumienia Obu Umawiających się Stron.

Artykuł 2.

Do zakresu działania Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce należy:

a) współdziałanie w rozwijaniu stosunków gospodarczych między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad;

b) reprezentowanie interesów Związku Socjalistycznych Republik Rad w dziedzinie handlu zagranicznego;

c) regulowanie w imieniu Związku Socjalistycznych Republik Rad obrotów handlowych między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad;

d) prowadzenie handlu pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

Artykuł 3.

Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, działając jako organ do wykonywania monopolu handlu zagranicznego Związku Socjalistycznych Republik Rad, stanowi część składową Ambasady Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Artykuł 4.

Ze składu osobowego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce Przedstawiciel Handlowy Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce i jego Zastępca wchodzą w skład personelu dyplomatycznego Ambasady Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce i korzystają ze wszystkich uprawnień i przywilejów, przysługujących członkom przedstawicielstw dyplomatycznych.

Nie będą oni mogli jednak powoływać się na powyższe uprawnienia i przywileje w celu uchylenia się od orzecznictwa sądów polskich w sprawach przewidzianych w art. 13 niniejszego Porozumienia.

Artykuł 5.

Biuro Przedstawiciela Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce korzysta z prawa zakrajowości.

Artykuł 6.

Przedstawicielstwu Handlowemu Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce przysługuje prawo szyfru.

Artykuł 7.

Nazwiska osób należących do składu osobowego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce i każdego jego oddziału będą komunikowane Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej przed ich przyjazdem do Polski.

Artykuł 8.

Osoby należące do składu osobowego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, obywatele Związku Socjalistycznych Republik Rad, których nazwiska zostały, zgodnie z art. 7 niniejszego Porozumienia, zakomunikowane Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej, są zwolnione w Polsce od podatku dochodowego od poborów służbowych.

Nie są oni natomiast zwolnieni od podatków i opłat publicznych, państwowych i samorządowych, którym by podlegali osobiście, jako właściciele lub dzierżawcy nieruchomości i jako właściciele kapitałów i rent.

Również nie są oni zwolnieni od podatków i opłat publicznych, państwowych i samorządowych, którym by podlegali osobiście, bądź jako właściciele przedsiębiorstw handlowych, bądź w związku z wykonywaniem przez nich jakichkolwiek zajęć zarobkowych.

Osoby należące do składu osobowego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, obywatele Związku Socjalistycznych Republik Rad, których nazwiska zostały, zgodnie z art. 7 niniejszego Porozumienia, zakomunikowane Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej, są zwolnione w Polsce od wszelkich świadczeń osobistych i rzeczowych, zarówno wojskowych, jak i cywilnych.

Artykuł 9.

Osoby należące do składu osobowego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, obywatele Związku Socjalistycznych Republik Rad, nie podlegają orzecznictwu sądów polskich w sprawach wynikających z ich wewnętrznego stosunku służbowego.

Artykuł 10.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo ustanowić na terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad instytucję reprezentującą ogólne interesy handlu polskiego. Jeżeli Rząd Rzeczypospolitej Polskiej z prawa tego skorzysta, to zarówno tej instytucji, jak i wszystkim zatrudnionym w niej osobom będą przez Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad przyznane te uprawnienia i przywileje, z których korzysta Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Artykuł 11.

Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce nie podlega przepisom o rejestrze handlowym; natomiast będzie ogłaszało w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" nazwiska osób, upoważnionych do działań prawnych w jego imieniu, jak również dane dotyczące zakresu uprawnień każdej z tych osób do podpisywania zobowiązań handlowych Przedstawicielstwa Handlowego.

Artykuł 12.

Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce działa w imieniu Rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad. Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad ponosi całkowitą odpowiedzialność za wszelkie transakcje handlowe zawarte lub poręczone w Polsce przez upełnomocnione do tego osoby, działające w imieniu Przedstawicielstwa Handlowego.

Za transakcje handlowe zawarte lub poręczone przez Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce uważa się takie transakcje, które zostały podpisane przez osoby upoważnione przez Rząd Związku Socjalistycznych Republik Rad lub przez Komisariat Ludowy Handlu Zagranicznego. Nazwiska tych osób będą ogłaszane zgodnie z art. 11 niniejszego Porozumienia.

Artykuł 13.

Wszystkie transakcje handlowe, które Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce zawarło lub poręczyło na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają ustawodawstwu polskiemu i właściwości sądów polskich, chyba że to ustawodawstwo lub umowy o poszczególnych konkretnych transakcjach przewidują co innego.

Artykuł 14.

Przymusowe wykonanie orzeczeń sądowych, odnoszących się do transakcyj zawartych lub poręczonych przez Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, o których mowa w art. 13 niniejszego Porozumienia, może być skierowane bezpośrednio do wszelkiego majątku i do praw Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce. Przymusowemu wykonaniu ulegają tylko orzeczenia prawomocne.

Przymusowe wykonanie wyroków sądowych przewidziane w poprzednim ustępie niniejszego artykułu, nie może obejmować przedmiotów, podlegających, na podstawie ogólnie przyjętych zasad prawa międzynarodowego prawu zakrajowości, oraz przedmiotów niezbędnych do urzędowej działalności Ambasady, Konsulatów i Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Artykuł 15.

Transakcje handlowe zawarte bez poręczenia Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce przez jakąkolwiek bądź państwową organizację gospodarczą Związku Socjalistycznych Republik Rad, korzystającą, stosownie do ustawodawstwa Związku Socjalistycznych Republik Rad, z praw samodzielnej osoby prawnej, są obowiązujące jedynie dla wspomnianej organizacji gospodarczej. Odpowiedzialność z tego tytułu nie będzie obciążała ani Rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad, ani Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, ani też jakiejkolwiek bądź innej organizacji gospodarczej Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Transakcje handlowe zawarte w Polsce przez te organizacje będą podlegały ustawodawstwu i orzecznictwu sądów polskich, chyba że to ustawodawstwo lub umowy o poszczególnych konkretnych transakcjach przewidują co innego.

Organizacje te odpowiadają za zawarte przez siebie transakcje całym swoim majątkiem.

Artykuł 16.

Ze względu na ustanowioną w art. 12 odpowiedzialność Związku Socjalistycznych Republik Rad za transakcje Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce w sprawach o roszczenia przeciw Przedstawicielstwu Handlowemu Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce nie stosuje się przepisów o postępowaniu zabezpieczającym i o natychmiastowej wykonalności orzeczeń i postanowień, ani w postępowaniu sądowym ani administracyjnym.

Artykuł 17.

Lokale oraz ich części, z których korzysta Przedstawicielstwo Handlowe Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce i poszczególne jego oddziały, zwolnione są od podatku lokalowego na tych podstawach, na jakich zwolnione są od opłaty tego podatku lokale przedstawicielstw państw obcych w Polsce.

Artykuł 18.

Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Moskwie, możliwie jak najprędzej.

Porozumienie niniejsze wejdzie w życie piętnastego dnia, licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, i pozostanie w mocy przez okres dwu lat.

Jednakże, jeżeli Porozumienie niniejsze nie zostanie wypowiedziane przez jedną z Umawiających się Stron na sześć miesięcy przed upływem terminu ważności, pozostanie w mocy na nowy okres jednego roku. Jeżeli nie zostanie wypowiedziane na sześć miesięcy przed upływem tego nowego okresu jednorocznego pozostanie w mocy na następny okres jednego roku i tak dalej.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejsze Porozumienie i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwa teksty uważane są za autentyczne.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1936 roku.

L. S. *J. Szembek* L. S. *J. Dawtian*
L. S. *Wł. Kulski* L. S. *A. Tamarin*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY

do porozumienia w sprawie Statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

I. Obie Umawiające się Strony są zgodne co do tego, że postanowienia art. art. 9, 12, 14, 15 i 16 Porozumienia w sprawie Statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce rozciągają się również na spory wszczęte przed sądami polskimi przed dniem wejścia w życie tegoż Porozumienia.

II. Wobec tego, że w Polsce nie ma monopolu handlu zagranicznego, wymienionej w art. 10 Instytucji Handlowej Rzeczypospolitej Polskiej w Związku Socjalistycznych Republik Rad będzie przysługiwał na terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad zakres działania, przewidziany jedynie w punktach a), b) i c) art. 2 Porozumienia w sprawie Statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce.

Niniejszy Protokół Końcowy stanowi część składową Porozumienia w sprawie Statutu prawnego Przedstawicielstwa Handlowego Związku Socjalistycznych Republik Rad w Polsce, wchodzi w życie oraz traci moc obowiązującą jednocześnie z nim.

Na dowód czego Pełnomocnicy Obu Umawiających się Stron niniejszy Protokół Końcowy podpisali i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1936 roku.

L. S. *J. Szembek* L. S. *J. Dawtian*

L. S. *Wł. Kulski* L. S. *A. Tamarin*

176

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 marca 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień umowy dodatkowej do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanej w Warszawie dnia 2 marca 1939 r. dodatkowej umowy do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 1 lipca 1938 r.

(2) Tekst wspomnianej umowy dodatkowej zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 24, poz. 155).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1939 r. (Dz Urz. Min. Sk. poz. 176).

DODATKOWA UMOWA

do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
i
NIEMIECKI KANCLERZ RZESZY

postanowili zawrzeć dodatkową umowę do umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 1 lipca 1938 i w tym celu mianowali swoich Pełnomocników:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Jana SZEMBEKA, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Pana Dr Tadeusza PILCHA, Radcę Handlowego przy Ambasadzie Rzeczypospolitej Polskiej,

Niemiecki Kanclerz Rzeszy:

Pana Hansa Adolfa von MOLTKE, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego,

Pana Dr Karla SCHNURRE, Radcę Tajnego w Urzędzie Spraw Zagranicznych,

którzy po wzajemnym okazaniu swych pełnomocnictw uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Załącznik B do art. 3 umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką z dnia 1 lipca 1938 r. zmienia się, jak następuje:

1) Przed pozycją 155 p. 2 dodaje się:

35	Słód, oprócz objętego poz. 76 i 77	10.— dla ilości rocznej 800 q
51 p. 1	Chmiel	200.— dla ilości rocznej 350 q
77 z p. 2	Słód palony i nierozdrobniony, sprowadzany przez browary do wyrobu piwa na zasadzie zaświadczeń Związku Browarów Polskich w Warszawie	15.— dla ilości rocznej 200 q

2) Pozycja 269 z p. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

269 z p. 2	Mineralne wody lecznicze: Kissinger Rakoczybrunnen; Neuenahrersprudel; Salzbrunner Oberbrunnen; Salzbrunner Kronenquelle; Gastein; Gleichenberg; Hall; Karlsbad ze źródeł: Sprudel, Mühlbrunn, Schlossbrunn, Marktbrunn, Parkbrunn, Felsenquelle; Marienbadzkie ze źródeł: Marienbader Mineralquellen, Glaubersalzquellen, Kreuzbrunn i Ferdinandsbrunnen, alkalisch-salinischer Säuerling Waldquelle, erdhaltiger Säuerling Rudolfsquelle, eisenhaltiger Säuerling Ambrosiusbrunnen; Bilin . .	6.—

3) Po poz. 380 z p. 9 dodaje się:

z 382	Sole lecznicze mineralne ze źródeł Karlsbad i Marienbad w opakowaniu oryginalnym:	
p. 1	niedawkowane	80.—
p. 2	dawkowane	600.—

4) Pozycja z 772 p. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

z 772 p. 1	Forniery nieklejone z drewna orzechowego, stosownie do złożonych wzorów, sprowadzane przez Urząd Celny, co do którego porozumieją się Umawiające się Strony .	27.50

5) Pozycja taryfy celnej z 793 p. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

z 793 p. 2	Miazga drzewna o zawartości wody 50% i mniej, sprowadzana przez Urząd Celny, co do którego porozumieją się Umawiające się Strony	1.— dla kontyngentu rocznego 10.000 q

6) Pozycja taryfy celnej z 868 otrzymuje następujące brzmienie:

z 868	Płyty heraklitowe, stosownie do złożonych wzorów, sprowadzane przez Urząd Celny, co do którego porozumieją się Umawiające się Strony	1.50

7) Pozycja taryfy celnej 1240 z p. 2, 1241, 1242 i 1243 otrzymują następujące brzmienie:

1240	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, bez mechanizmów sprężynowych, ich części:	
p. 1	z materiałów ceramicznych	600.—
z p. 2	z metali nieszlachetnych, chociażby z ozdobami pozłacanymi i posrebrzanymi, również z dodatkiem innych pospolitych materiałów	500.—
p. 3	z innych pospolitych materiałów, oprócz osobno wymienionych	875.—
1241	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, zaopatrzone w mechanizm sprężynowy:	
p. 1	z metali nieszlachetnych bez dodatku innych materiałów	500.—
p. 2	inne	675.—
1242	Zabawki dziecięce z urządzeniem silnikowym o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 2 kg	200.—
p. 2	2 kg i mniej	250.—
1243	Trąbki, bębenki, cymbałki i inne instrumenty muzyczne o charakterze zabawek dziecięcych	750.—

8) Pozycja taryfy celnej 1258 p. 2 zastępuje się przez następujące postanowienie:

1258	Biżuteria nieprawdziwa, jak broszki, łańcuszki itp.:	
z p. 1	biżuteria nieprawdziwa jabłoniecka z materiałów pospolitych, oprócz osobno wymienionych, metali nieszlachetnych — na podstawie warunków ustanowionych w protokole końcowym	500.—
z p. 2	biżuteria nieprawdziwa jabłoniecka ze szlifowanych naśladownictw kamieni szlachetnych i półszlachetnych, także pozłacana, posrebrzana — na podstawie warunków ustanowionych w protokole końcowym	500.—
z p. 2	ze szlifowanych naśladownictw kamieni szlachetnych i półszlachetnych, z nałożoną warstwą złota (doublé), pozłacana, posrebrzana, z dodatkiem kosztownych materiałów	7.500.—

Art. 2.

Protokół końcowy do załącznika B umowy gospodarczej zmienia się jak następuje:

1) Po postanowieniu do poz. 280 dodaje się:

Do poz. 382.

Sole lecznicze mineralne naturalne ze źródeł Karlsbad i Marienbad w oryginalnym opakowaniu, niedawkowane lub dawkowane, nie będą traktowane pod względem celnym mniej korzystnie, aniżeli podobne sole lecznicze, pochodzące z jakiegokolwiek trzeciego państwa.

2) Postanowienie do poz. 1258 otrzymuje następujące brzmienie:

Do poz. 1258.

Stawki konwencyjne zł 500.— będą stosowane do biżuterii nieprawdziwej, jeżeli będzie załączone świadectwo, wystawione przez Izbę Przemysłowo - Handlową w Frankfurt (Main), Hagen i W. Hanau, Heilbronn, Idar - Oberstein, Pforzheim, Reichenberg, Schwäbisch - Gmünd, Wien, Zittau i wizowane przez właściwy Konsulat Polski, stwierdzające, że ta biżuteria została wyprodukowana na terenie działania danej Izby Przemysłowo - Handlowej.

Art. 3.

Niniejsza dodatkowa umowa stanowi część składową umowy gospodarczej z dnia 1 lipca 1938 r., zawartej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką. Będzie ona ratyfikowana i wejdzie w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w możliwie krótkim czasie w Berlinie.

Niniejsza umowa dodatkowa została sporządzona w dwóch oryginałach, każdy w języku polskim i niemieckim, przy czym obydwa teksty są jednakowo miarodajne.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę i wycisnęli swoje pieczęcie.

Sporządzono w Warszawie, dnia 2 marca 1939.

J. Szembek *H. A. von Moltke*
Dr T. Pilch *Dr K. Schnurre*

177

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 24 marca 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień protokołu taryfowego między Polską a Estonią.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 24 stycznia 1939 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie piątego dnia po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 24, poz. 156).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 177).

PROTOKÓŁ TARYFOWY

między Polską a Estonią.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Estońskiej pragnąc popierać i rozwijać stosunki handlowe między obu krajami i powołując się na traktat handlowy i nawigacyjny między Polską i Estonią z dnia 19 lutego 1927 r. oraz na protokół dodatkowy z 5 lipca 1929 r., zgodziły się na postanowienia następujące:

1) Cła estońskie na towary pochodzące i przychodzące z obszaru celnego polskiego nie przekroczą aż do dnia 31 grudnia 1939 r. stawek poniżej ustalonych:

Pozycja taryfy celnej estońskiej	Oznaczenie towarów	Cło od 1 kg br. (w koron. est.)
62 p. 10 c	Rośliny lecznicze	0,50 dla kontyngentu dwóch ton
159 p. 4	Materiały wybuchowe, lonty, zapalniki	1,50
159 z p. 4	Za zezwoleniem Ministra Spraw Gospodarczych i na warunkach przezeń ustalonych	0,05

2) Cła polskie na następujące towary pochodzące i przychodzące z Estonii nie przekroczą stawek poniżej ustalonych:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towarów	Cło od 100 kg (złote)
116 z p. 6	Szczupaki	26 w okresie od 1. IV. 39 do 30. VI. 39
116 z p. 6	Sandacze	50 w okresie od 1. IV. 39 do 30. VI. 39
116 p. 7	Leszcze	33 w okresie od 1. IV. 39 do 30. VI. 39
116 z p. 8	Okonie	26 w okresie od 1. IV. 39 do 30. VI. 39

3) Protokół niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie możliwie najwcześniej.

Wejdzie on w życie 15 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie ważny do dnia 31 grudnia 1939 r.

Sporządzono w Tallinnie, w dwóch egzemplarzach, 24 stycznia 1939 r.

W. Przesmycki *K. Selter*

178

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 5 ust. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 885), z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 407), z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 369), z dnia 21 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68), z dnia 29 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 69), z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 303), z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 432), z dnia 1 czerwca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 355), z dnia 13 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 414), z dnia 22 września 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 522) i z dnia 11 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 79) wprowadza się zmianę następującą:

w § 40 pkt 9 lit. a) ustęp wymieniający obwodowych inspektorów pracy, którym służy dodatek służbowy 300 zł miesięcznie, otrzymuje brzmienie:

„Obwodowi Inspektorzy Pracy: w Łodzi 12, 13, 14 i 15 Obwodu, w Częstochowie 22 Obwodu, w Sosnowcu 23 Obwodu, w Katowicach 54 Obwodu, w Chorzowie 55 Obwodu, w Gdyni 70 Obwodu i na odzyskanych ziemiach Śląska Cieszyńskiego . . . . 300".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Skarbu oraz Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 listopada 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 27 marca 1939 r. Nr 25, poz 166).

179

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1939 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1938/39.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od 1 kwietnia 1938 do 31 marca 1939 w grupie A. „Administracja", w wydatkach zwyczajnych, części 6 „Ministerstwo Spraw Wojskowych", w dziale 1 „Wydatki stałe" w paragrafie 2 „Wyposażenie" kredyt dodatkowy w kwocie 2.000.000 zł.

Prezes Rady Ministrów
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 marca 1939 r. Nr 63 poz. 125).

180

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 marca 1939 r.

o zmianie regulaminu Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Na podstawie art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 806) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1932 r. Regulamin Najwyższego Trybunału Administracyjnego (Dz. U. R. P. Nr 118, poz. 968) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„Najwyższy Trybunał Administracyjny dzieli się na dwie izby: ogólno-administracyjną i skarbową.

Izby mogą dzielić się na sekcje.";

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„Podziału izb na sekcje i podziału czynności między sekcje oraz przydziału sędziów do poszczególnych izb dokonywa na podstawie wniosku Pierwszego Prezesa Kolegium Administracyjne po wysłuchaniu opinii przewodniczących izb.

Przydziału sędziów do poszczególnych sekcyj w obrębie izby dokonywa przewodniczący izby w porozumieniu z Pierwszym Prezesem. Przydział sędziego do pewnej sekcji nie wyłącza udziału jego w pracach innej sekcji na zarządzenie przewodniczącego izby.";

3) § 7 otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący izby kieruje izbą, powierzoną mu przez Pierwszego Prezesa.

Przewodniczący izby w porozumieniu z Pierwszym Prezesem wyznacza kierowników sekcyj spośród sędziów, wchodzących w skład izby, i ustala zakres czynności, związanych z kierownictwem.";

4) § 8 otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący izby wyznacza terminy posiedzeń, skład sędziów oraz przewodniczącego posiedzenia spośród wyznaczonych sędziów, jeżeli sam nie przewodniczy na posiedzeniu, wyznacza sędziego sprawozdawcę, ustala porządek dzienny każdego posiedzenia i rozdziela pracę między sędziów, przestrzegając równomierności obciążenia.

Przewodniczący izby może przekazywać kierownikom sekcyj poszczególne czynności, wymienione w ustępie poprzedzającym, w obrębie zleconych im funkcyj.

Przewodniczący izby czuwa nad jednolitością orzecznictwa w zakresie spraw, należących do właściwości powierzonej mu izby; kierownik sekcji czuwa nad jednolitością orzecznictwa w obrębie powierzonej mu sekcji.";

5) § 10 otrzymuje brzmienie:

„W razie chwilowej nieobecności przewodniczącego izby zastępuje go w kierownictwie izby najstarszy służbą kierownik sekcji w tej izbie. W razie chwilowej nieobecności kierownika sekcji zastępuje go najstarszy służbą sędzia, przydzielony do danej sekcji.

Na czas dłuższej nieobecności przewodniczący izby ustanawia swego zastępcę w porozumieniu z Pierwszym Prezesem. Na czas dłuższej nieobecności kierownika sekcji ustanawia jego zastępcę przewodniczący izby.";

6) § 54 otrzymuje brzmienie:

„Po zamknięciu rozprawy Trybunał udaje się na naradę; przy naradzie i głosowaniu nad wyrokiem obecni są tylko członkowie kolegium orzekającego oraz — jeżeli przewodniczący nie zarządzi inaczej — protokolant.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

(Przedruk z Dz. U. R .P. z dnia 23 marca 1939 r. Nr 22, poz. 137).

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 marca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Spraw Wewnętrznych o terminie rozpoczęcia prac Powiatowej Komisji Klasyfikacyjnej we Frysztacie w województwie śląskim.

Na podstawie art. 10 ust. (1) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 203) zarządzam co następuje:

§ 1. Dzień 1 kwietnia 1939 r. oznacza się jako termin rozpoczęcia prac Powiatowej Komisji Klasyfikacyjnej we Frysztacie w województwie śląskim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 marca 1939 r. Nr 23, poz. 145).

182

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 marca 1939 r.

o zmianie nazwy Podurzędu Celnego w Nisku — Zakłady Południowe.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Utworzony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 510) w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie podurząd celny pod nazwą „Podurząd Celny w Nisku — Zakłady Południowe" otrzymuje nazwę „Podurząd Celny w Stalowej Woli — Zakłady Południowe".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 marca 1939 r. Nr 23, poz. 146).

183

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 8 marca 1939 r.

o zmianie granic gmin wiejskich w powiecie płockim, województwie warszawskim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Biała w powiecie płockim, województwie warszawskim, wyłącza się gromadę Łukoszyno — Borki i włącza się ją do gminy wiejskiej Brudzeń w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Z gminy wiejskiej Drobin w powiecie płockim, województwie warszawskim, wyłącza się miejscowość Kisielewo wchodzącą w skład gromady Świerczyn i włącza się ją do gminy wiejskiej Majki w tymże powiecie i województwie.

§ 3. Z gminy wiejskiej Święcice w powiecie płockim, województwie warszawskim, wyłącza się część gruntów wsi Brody Małe, oznaczonych w tabeli nadawczej numerami: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 — o powierzchni 41 ha 214 m², wchodzące w skład gromady Węgrzynowo i włącza się je do gminy wiejskiej Rębowo w tymże powiecie i województwie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R .P. z dnia 23 marca 1939 r. Nr 22, poz. 138).

184

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 marca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu dodatkowego z dnia 22 kwietnia 1938 r. do protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 428) nastąpiła w dniu 15 września 1938 r. ratyfikacja protokołu dodatkowego z dnia 22 kwietnia 1938 r. do protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego w wykonaniu jego punktu 2 dokonana została w Tallinnie dnia 28 lutego 1938 r.

Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1938 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu dodatkowego (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 327).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R .P. z dnia 23 marca 1939 r. Nr 22, poz. 140).

185

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 marca 1939 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 424) nastąpiła w dniu 9 stycznia 1939 r. ratyfikacja protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Warszawie dnia 19 lutego 1938 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu w wykonaniu jego punktu 3 dokonana została w Tallinnie dnia 28 lutego 1938 r.

Tekst wspomnianego protokołu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 marca 1938 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 175).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R .P. z dnia 23 marca 1939 r. Nr 22, poz. 141).

186

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 17 marca 1939 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów za granicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 285 i Nr 46, poz. 338) zarządzam co następuje:

§ 1. W myśl zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych (Monitor Polski z 1938 r. Nr 40, poz. 48 i Nr 97, poz. 149, oraz z 1939 roku Nr 41, poz. 68) **Polski Instytut Rozrachunkowy** w Warszawie oraz jego delegatury przyjmują zgłoszenia wywozowe, w celu wydawania eksporterom zaświadczeń walutowych **na wszystkie towary z wyjątkiem** towarów wymienionych w tymże zarządzeniu; obecnie listę tych wyjątków uzupełniam, mianowicie:

w § 1 zarządzenia (M. P. z 1938 r. Nr 40, poz. 48) na końcu punktu 1) średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „tudzież naświetlonych wstęg kinematograficznych, negatywów i pozytywów, dźwiękowych i niemych;".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 marca 1939 r. Nr 70, poz. 147).

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 marca 1939 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla Urzędu Celnego w Bakałarzewie w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie ustala się, bez względu na porę roku, następujące godziny urzędowe:

a) w dnie powszednie od godz. 8 do 15;
b) w niedziele i dnie świąteczne od godz. 8 do 9 i od godz. 12 do 13.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385—przedruk w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 34, poz. 453) w pozycji 1 wykazu urzędów celnych okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 marca 1939 r. Nr 72, poz. 158).

188

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1939 r.

w sprawie przepisów rachunkowo-kasowych dla Mennicy Państwowej.

Na podstawie postanowień § 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1934 r. o organizacji Mennicy Państwowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 18 z 1935), zarządzam co następuje:

1) W porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli wprowadza się w życie począwszy od dnia 1 kwietnia 1939 r. załączone do niniejszego zarządzenia, przepisy rachunkowo - kasowe dla Mennicy Państwowej.

2) Z dniem wyżej określonym tracą moc obowiązującą szczegółowe przepisy rachunkowo-kasowe dla Mennicy Państwowej wydane w dniu 1 kwietnia 1929 r. przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli (D.II.2118/1 z 14 maja 1929 r.). *)

za Ministra Skarbu:
(—) *T. Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

*) Patrz komunikat na str. 310.

189

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1939 r.

o zaszeregowaniu kas urzędów skarbowych.

Na podstawie § 21 ust. (4) lit. c) i § 22 ust. (2) lit. c) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1939 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych oraz podległych im urzędów i organów wykonawczych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 118) zarządzam co następuje:

§ 1. Załączony do zarządzenia niniejszego wykaz wskazuje urzędy skarbowe, przy których czynne są kasy poborowe a przy których kasy poborowo-płatnicze.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. (poz. 189).

W Y K A Z

urzędów skarbowych (opłat stemplowych) według stanu z dnia 1 kwietnia 1939 r. z wyszczególnieniem rodzaju kas oraz kont czekowych P.K.O. (Kasy poborowo-płatnicze oznaczono lit. „A", kasy poborowe — lit. „B").

			Rodzaj kasy	nr konta
		I. Izba Skarbowa w Białymstoku	—	**38455**
1.		Urząd Skarbowy w Augustowie	A	38262
2.	1	,, ,, ,, Białymstoku	A	38263
3.	2	,, ,, ,, ,,	B	38307
4.	3	,, ,, ,, ,,	B	38308
5.		,, ,, ,, Bielsku Podlaskim	A	38264
6.		,, ,, ,, Grajewie	A	38265
7.	1	,, ,, ,, Grodnie	A	38305
8.	2	,, ,, ,, ,,	B	38309
9.		,, ,, ,, Siemiatyczach	A	38355
10.		,, ,, ,, Sokółce	A	38271
11.		,, ,, ,, Suwałkach	A	38272
12.		,, ,, ,, Wołkowysku	A	38306
13.		,, ,, ,, Wysokiem Mazowieckiem	A	38273
		II. Izba Skarbowa w Brześciu n/B.	—	**38460**
1.	1	Urząd Skarbowy w Brześciu n/B.	A	38287
2.	2	,, ,, ,, ,,	B	38310
3.		,, ,, ,, Drohiczynie	A	38288
4.		,, ,, ,, Kamieniu Koszyrskim	A	38291
5.		,, ,, ,, Kobryniu	A	38292
6.		,, ,, ,, Kosowie Poleskim	A	38293
7.		,, ,, ,, Łunińcu	A	38295
8.		,, ,, ,, Pińsku	A	38298
9.		,, ,, ,, Prużanie	A	38299
10.		,, ,, ,, Stolinie	A	38337
		III. Izba Skarbowa w Grudziądzu	—	**204900**
1.		Urząd Skarbowy w Aleksandrowie Kujawskim	A	200005
2.		,, ,, ,, Brodnicy	A	202504
3.	1	,, ,, ,, Bydgoszczy	A	200963
4.	2	,, ,, ,, ,,	B	201703
5.	3	,, ,, ,, ,,	B	201207
6.	4	,, ,, ,, ,,	B	201746
7.		Urząd Opłat stemplowych w Bydgoszczy	B	201753
8.		,, Skarbowy w Chełmie	A	202513
9.		,, ,, ,, Chełmży	A	202508
10.		,, ,, ,, Chojnicach	A	202522
11.	1	,, ,, ,, Gdyni	A	202529
12.	2	,, ,, ,, ,,	B	202516
13.		,, Opłat stemplowych w Gdyni	B	204111
14.	1	,, Skarbowy w Grudziądzu	A	202539
15.	2	,, ,, ,, ,,	B	202560
16.		,, ,, ,, Inowrocławiu	A	200962
17.		,, ,, ,, Kartuzach	A	202580
18.		,, ,, ,, Kościerzynie	A	202581
19.		,, ,, ,, Lipnie	A	200006
20.		,, ,, ,, Nakle n/Notecią	A	200506
21.		,, ,, ,, Nowym Mieście Lubawskim	A	202613
22.		,, ,, ,, Rypinie	A	200053
23.		,, ,, ,, Sępolnie Krajeńskim	A	202617
24.		,, ,, ,, Starogardzie	A	202619
25.		,, ,, ,, Świeciu	A	202628
26.		,, ,, ,, Szubinie	A	201248
27.		,, ,, ,, Tczewie	A	202630
28.		,, ,, ,, Toruniu	A	202647
29.		,, ,, ,, Tucholi	A	202653
30.		,, ,, ,, Wąbrzeźnie	A	202655
31.		,, ,, ,, Wejherowie	A	202665
32.	1	,, ,, ,, Włocławku	A	200073
33.	2	,, ,, ,, ,,	B	200093
34.		,, ,, ,, Wyrzysku	A	200958

		Rodzaj kasy	nr konta
	IV. Izba Skarbowa w Kielcach	—	38465
1.	Urząd Skarbowy w Będzinie	A	38226
2.	„ „ „ Busku-Zdroju	A	38227
3. 1	„ „ „ Częstochowie	A	38229
4. 2	„ „ „ „	B	38002
5. 3	„ „ „ „	B	38003
6.	„ „ „ Dąbrowie Górniczej	A	38342
7.	„ „ „ Jędrzejowie	A	38230
8. 1	„ „ „ Kielcach	A	38231
9. 2	„ „ „ „	B	38362
10.	„ „ „ Kozienicach	A	38233
11.	„ „ „ Miechowie	A	38234
12.	„ „ „ Olkuszu	A	38235
13.	„ „ „ Opatowie	A	38236
14.	„ „ „ Ostrowcu Świętokrzyskim	A	38359
15.	„ „ „ Pińczowie	A	38238
16. 1	„ „ „ Radomiu	A	38239
17. 2	„ „ „ „	B	38004
18.	„ „ „ Sandomierzu	A	38240
19. 1	„ „ „ Sosnowcu	A	38284
20. 2	„ „ „ „	B	38358
21.	„ „ „ Wierzbniku	A	38241
22.	„ „ „ Włoszczowej	A	38242
23.	„ „ „ Zawierciu	A	38228
	V. Izba Skarbowa w Krakowie	—	438800
1.	Urząd Skarbowy w Białej Krakowskiej	A	402101
2.	„ „ „ Bochni	A	402102
3.	„ „ „ Brzesku	A	402103
4.	„ „ „ Chrzanowie	A	402104
5.	„ „ Dąbrowie Tarnowskiej	A	402106
6.	„ „ „ Dębicy	A	402123
7.	„ „ „ Gorlicach	A	402108
8.	„ „ „ Jaśle	A	402110
9. 1	„ „ „ Krakowie	A	402112
10. 2	„ „ „ „	B	402113
11. 3	„ „ „ „	B	402122
12. 4	„ „ „ „	B	402128
13. 5	„ „ „ „	B	402107
14. 6	„ „ „ „	B	402109
15.	„ Opłat Stemplowych w Krakowie	B	402111
16.	„ Skarbowy w Limanowej	A	402114
17.	„ „ „ Mielcu	A	402116
18.	„ „ „ Myśleuicach	A	402117
19.	„ „ „ Nowym Sączu	A	402118
20.	„ „ „ Nowym Targu	A	402119
21.	„ „ „ Oświęcimiu	A	402105
22.	„ „ „ Tarnowie	A	402124
23.	„ „ „ Wadowicach	A	402125
24.	„ „ „ Zakopanem	A	402126
25.	„ „ „ Żywcu	A	402127
	VI. Izba Skarbowa w Lublinie	—	38470
1.	Urząd Skarbowy w Białej Podlaskiej	A	38243
2.	„ „ „ Biłgoraju	A	38244
3.	„ „ „ Chełmie	A	38245
4.	„ „ „ Hrubieszowie	A	38247
5.	„ „ „ Janowie Lubelskim	A	38248
6.	„ „ „ Krasnymstawie	A	38250
7.	„ „ „ Lubartowie	A	38251
8. 1	„ „ „ Lublinie	A	38252
9. 2	„ „ „ „	B	38044
10. 3	„ „ „ „	B	38045
11.	„ Opłat Stemplowych w Lublinie	B	38050
12.	„ Skarbowy w Łukowie	A	38253
13.	„ „ „ Puławach	A	38254
14.	„ „ „ Radzyniu Podlaskim	A	38255
15.	„ „ „ Siedlcach	A	38256
16.	„ „ „ Tomaszowie Lubelskim	A	38258
17.	„ „ we Włodawie	A	38260
18.	„ „ w Zamościu	A	38261

		Rodzaj kasy	nr konta
	VII. Izba Skarbowa we Lwowie	—	502000
1.	Urząd Skarbowy w Borszczowie	A	502101
2.	„ „ „ Borysławiu	A	502005
3.	„ „ „ Bóbrce	A	502001
4.	„ „ „ Brodach	A	502102
5.	„ „ „ Brzeżanach	A	502103
6.	„ „ „ Brzozowie	A	502002
7.	„ „ „ Buczaczu	A	502104
8.	„ „ „ Czortkowie	A	502105
9.	„ „ „ Dobromilu	A	502003
10.	„ „ „ Drohobyczu	A	502004
11.	„ „ „ Gródku Jagiellońskim	A	502006
12.	„ „ „ Jarosławiu	A	502007
13.	„ „ „ Jaworowie	A	502008
14.	„ „ „ Kamionce Strumiłowej	A	502109
15.	„ „ „ Kolbuszowej	A	502009
16.	„ „ „ Kopyczyńcach	A	502111
17.	„ „ „ Krośnie	A	502010
18.	„ „ „ Lesku	A	502011
19.	„ „ „ Lubaczowie	A	502012
20. 1	„ „ we Lwowie	A	502013
21. 2	„ „ w „	B	502014
22. 3	„ „ „ „	B	502015
23. 4	„ „ „ „	B	502016
24. 5	„ „ „ „	B	502017
25. 6	„ „ „ „	B	502018
26. 7	„ „ „ „	B	502019
27. 8	„ „ „ „	B	502020
28. 9	„ „ „ „	B	502021
29.	„ Opłat Stemplowych we Lwowie	B	502022
30.	„ Skarbowy w Łańcucie	A	502023
31.	„ „ „ Mościskach	A	502024
32.	„ „ „ Nisku	A	502025
33.	„ „ „ Podhajcach	A	502114
34. 1	„ „ „ Przemyślu	A	502026
35. 2	„ „ „ Przemyślu	B	502027
36.	„ „ „ Przemyślanach	A	502115
37.	„ „ „ Przeworsku	A	502028
38.	„ „ „ Radziechowie	A	502116
39.	„ „ „ Rawie Ruskiej	A	502029
40.	„ „ „ Rudkach	A	502030
41.	„ „ „ Rzeszowie	A	502031
42.	„ „ „ Samborze	A	502032
43.	„ „ „ Sanoku	A	502033
44.	„ „ „ Skałacie	A	502118
45.	„ „ „ Sokalu	A	502034
46.	„ „ „ Tarnobrzegu	A	502035
47.	„ „ „ Tarnopolu	A	502123
48.	„ „ „ Trembowli	A	502125
49.	„ „ „ Turce n/Stryjem	A	502036
50.	„ „ „ Zaleszczykach	A	502126
51.	„ „ „ Zbarażu	A	502127
52.	„ „ „ Zborowie	A	502128
53.	„ „ „ Złoczowie	A	502129
54.	„ „ „ Żółkwi	A	502037
	VIII. Izba Skarbowa w Łodzi	—	601000
1.	Urząd Skarbowy w Brzezinach	A	601016
2.	„ „ „ Końskich	A	601038
3.	„ „ „ Kutnie	A	601034
4.	„ „ „ Łasku	A	601021
5.	„ „ „ Łęczycy	A	601022
6. 1	„ „ „ Łodzi	A	601001
7. 2	„ „ „ „	B	601002
8. 3	„ „ „ „	B	601003
9. 4	„ „ „ „	B	601004
10. 5	„ „ „ „	B	601005
11. 6	„ „ „ „	B	601006
12. 7	„ „ „ „	B	601007
13. 8	„ „ „ „	B	601008
14. 9	„ „ „ „	B	601009
15. 10	„ „ „ „	B	601010
16. 11	„ „ „ „	B	601011
17. 12	„ „ „ „	B	601012

			Rodzaj kasy	nr konta
18.	13	Urząd Skarbowy w Łodzi	B	601013
19.	14	,, ,, ,, ,,	B	601044
20.	15	,, ,, ,, ,,	B	601045
21.	16	,, ,, ,, ,,	B	601046
22.	17	,, ,, ,, ,,	B	601047
23.	18	,, ,, ,, ,,	B	601014
24.		,, Opłat Stemplowych w Łodzi	B	601015
25.		,, Skarbowy w Łowiczu	A	601035
26.		,, ,, ,, Opocznie	A	601039
27.	1	,, ,, ,, Piotrkowie Tryb.	A	601023
28.	2	,, ,, ,, ,,	B	601024
29.		,, ,, ,, Pabianicach	A	601025
30.		,, ,, ,, Radomsku	A	601026
31.		,, ,, ,, Rawie Mazow.	A	601036
32.		,, ,, ,, Sieradzu	A	601027
33.		,, ,, ,, Skierniewicach	A	601037
34.		,, ,, ,, Tomaszowie Mazow.	A	601029
35.		,, ,, ,, Wieluniu	A	601033
36.		,, ,, ,, Zduńskiej Woli	A	601031
37.		,, ,, ,, Zgierzu	A	601032

IX. Izba Skarbowa w Łucku — 502200

1.		Urząd Skarbowy w Dubnie	A	502201
2.		,, ,, ,, Horochowie	A	502202
3.		,, ,, ,, Kostopolu	A	502203
4.		,, ,, ,, Kowlu	A	502204
5.		,, ,, ,, Krzemieńcu	A	502205
6.		,, ,, ,, Lubomlu	A	502206
7.	1	,, ,, ,, Łucku	A	502207
8.	2	,, ,, ,, ,,	B	502208
9.	1	,, ,, ,, Równem	A	502209
10.	2	,, ,, ,, ,,	B	502210
11.	3	,, ,, ,, ,,	B	502211
12.		,, ,, ,, Sarnach	A	502212
13.		,, ,, we Włodzimierzu	A	502213
14.		,, ,, w Zdolbunowie	A	502214

X. Izba Skarbowa w Nowogródku — —

1.		Urząd Skarbowy w Baranowiczach	A	38285
2.		,, ,, ,, Lidzie	A	38294
3.		,, ,, ,, Nieświeżu	A	38296
4.		,, ,, ,, Nowogródku	A	38297
5.		,, ,, ,, Słonimie	A	38301
6.		,, ,, ,, Stołpcach	A	38302
7.		,, ,, ,, Szczuczynie	A	38339
8.		,, ,, ,, Wołożynie	A	38304

XI. Izba Skarbowa w Poznaniu — 204500

1.		Urząd Skarbowy w Chodzieży	A	201116
2.		,, ,, ,, Czarnkowie	A	200969
3.		,, ,, ,, Gnieźnie	A	201168
4.		,, ,, ,, Gostyniu	A	201095
5.		,, ,, ,, Jarocinie	A	201292
6.	1	,, ,, ,, Kaliszu	A	200132
7.	2	,, ,, ,, ,,	B	200138
8.		,, ,, ,, Kępnie	A	202686
9.		,, ,, ,, Kole	A	200216
10.		,, ,, ,, Koninie	A	200230
11.		,, ,, ,, Kościanie	A	201135
12.		,, ,, ,, Krotoszynie	A	202283
13.		,, ,, ,, Lesznie	A	200897
14.		,, ,, ,, Międzychodzie	A	201321
15.		,, ,, ,, Mogilnie	A	200922
16.		,, ,, ,, Nowym Tomyślu	A	201059
17.		,, ,, ,, Obornikach	A	202015
18.		,, ,, ,, Ostrowie Wielkopolskim	A	200986
19.	1	,, ,, ,, Poznaniu	A	201080
20.	2	,, ,, ,, ,,	B	201481
21.	3	,, ,, ,, ,,	B	201483
22.	4	,, ,, ,, ,,	B	201497
23.	5	,, ,, ,, ,,	B	201220
24.	6	,, ,, ,, ,,	B	201231
25.	7	,, ,, ,, ,,	B	201739
26.		Urząd Opłat Stemplowych w Poznaniu	B	201738
27.		,, Skarbowy w Rawiczu	A	201176
28.		,, ,, ,, Słupcy	A	200289
29.		,, ,, ,, Szamotułach	A	201036
30.		,, ,, ,, Śremie	A	200545
31.		,, ,, ,, Środzie	A	200967
32.		,, ,, ,, Turku	A	200298
33.		,, ,, ,, Wągrowcu	A	200892
34.		,, ,, ,, Wolsztynie	A	201009
35.		,, ,, we Wrześni	A	201354
36.		,, ,, w Żninie	A	201906

XII. Izba Skarbowa w Stanisławowie — 502100

1.		Urząd Skarbowy w Dolinie	A	502106
2.		,, ,, ,, Horodence	A	502107
3.		,, ,, ,, Kałuszu	A	502108
4.		,, ,, ,, Kołomyi	A	502110
5.		,, ,, ,, Kosowie Huculskim	A	502112
6.		,, ,, ,, Nadwórnej	A	502113
7.		,, ,, ,, Rohatynie	A	502117
8.	1	,, ,, ,, Stanisławowie	A	502119
9.	2	,, ,, ,, ,,	B	502120
10.		,, ,, ,, Stryju	A	502121
11.		,, ,, ,, Śniatynie	A	502122
12.		,, ,, ,, Tłumaczu	A	502124
13.		,, ,, ,, Żydaczowie	A	502130

XIII. Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie — 38450

1.	1	Urząd Skarbowy w Warszawie	A	38401
2.	2	,, ,, ,, ,,	B	38402
3.	3	,, ,, ,, ,,	B	38434
4.	4	,, ,, ,, ,,	B	38404
5.	5	,, ,, ,, ,,	B	38405
6.	6	,, ,, ,, ,,	B	38406
7.	7	,, ,, ,, ,,	B	38407
8.	8	,, ,, ,, ,,	B	38408
9.	9	,, ,, ,, ,,	B	38409
10.	10	,, ,, ,, ,,	B	38410
11.	11	,, ,, ,, ,,	B	38411
12.	12	,, ,, ,, ,,	B	38412
13.	13	,, ,, ,, ,,	B	38413
14.	14	,, ,, ,, ,,	B	38414
15.	15	,, ,, ,, ,,	B	38415
16.	16	,, ,, ,, ,,	B	38416
17.	17	,, ,, ,, ,,	B	38417
18.	18	,, ,, ,, ,,	B	38418
19.	19	,, ,, ,, ,,	B	38419
20.	20	,, ,, ,, ,,	B	38420
21.	21	,, ,, ,, ,,	B	38421
22.	22	,, ,, ,, ,,	B	38422
23.	23	,, ,, ,, ,,	B	38423
24.	24	,, ,, ,, ,,	B	38424
25.	25	,, ,, ,, ,,	B	38425
26.	26	,, ,, ,, ,,	B	38426
27.	27	,, ,, ,, ,,	B	38427
28.	28	,, ,, ,, ,,	B	38428
29.	29	,, ,, ,, ,,	B	38429
30.	30	,, ,, ,, ,,	B	38430
31.	31	,, ,, ,, ,,	B	38431
32.	32	,, ,, ,, ,,	B	38432
33.	33	,, ,, ,, ,,	B	38433
34.	34	,, ,, ,, ,,	B	38436
35.	35	,, ,, ,, ,,	B	38437
36.	36	,, ,, ,, ,,	B	38438
37.		,, Opłat Stemplowych w Warszawie	B	38400

XIV. Izba Skarbowa Okręgowa w Warszawie — 38444

1.		Urząd Skarbowy w Ciechanowie	A	38191
2.		,, ,, ,, Działdowie	A	38435
3.		,, ,, ,, Garwolinie	A	38246
4.		,, ,, ,, Gostyninie	A	38192
5.		,, ,, ,, Grodzisku Mazowieckim	A	38193

				Rodzaj kasy	nr konta
6.		Urząd Skarbowy w	Grójcu	A	38194
7.		„ „ „	Łomży	A	38267
8.		„ „ „	Makowie Mazowieckim	A	38198
9.		„ „ „	Mińsku Mazowieckim	A	38199
10.		„ „ „	Mławie	A	38200
11.		„ „ „	Ostrołęce	A	38268
12.		„ „ „	Ostrowi Mazowieckiej	A	38269
13.		„ „ „	Otwocku	B	38351
14.		„ „ „	Płocku	A	38201
15.		„ „ „	Płońsku	A	38202
16.		„ „ „	Przasnyszu	A	38203
17.		„ „ „	Pułtusku	A	38204
18.		„ „ „	Radzyminie	A	38205
19.		„ „ „	Sierpcu	A	38208
20.		„ „ „	Sochaczewie	A	38210
21.		„ „ „	Sokołowie	A	38257
22.	1	„ „ „	Warszawa-Powiat	A	38211
23.	2	„ „ „	„	B	38349
24.	3	„ „ „	„	B	38353
25.		„ „ „	Węgrowie	A	38259
26.		„ „ „	Żyrardowie	B	38354
		XV. Izba Skarbowa w Wilnie		—	38490
1.		Urząd Skarbowy w	Brasławiu	A	38286
2.		„ „ „	Głębokiem	A	38290
3.		„ „ „	Mołodecznie	A	38338
4.		„ „ „	Oszmianie	A	38312
5.		„ „ „	Postawach	A	38289
6.		„ „ „	Święcianach	A	38313
7.		„ „ „	Wilejce	A	38303
8.	1	„ „ „	Wilnie	A	38314
9.	2	„ „ „	„	B	38270
10.	3	„ „ „	„	B	38274
11.	4	„ „ „	„	B	38053
12.	5	„ „ „	„	B	38311
13.		„ Opłat Stemplowych w Wilnie		B	38315
		Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu		—	30400

190

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 marca 1939 r.

w sprawie rozwiązania Komisyj Odwoławczych przy Izbach Skarbowych w Białymstoku, Kielcach i Okręgowej w Warszawie oraz Komisji Odwoławczej na województwo łódzkie (z wyłączeniem m. Łodzi) przy Izbie Skarbowej w Łodzi.

W związku z ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie granic województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 240), rozwiązuję z dniem 1 kwietnia 1939 r. na podstawie art. 24 § 2 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) Komisje Odwoławcze przy Izbach Skarbowych w Białymstoku, Kielcach i Okręgowej w Warszawie oraz Komisję Odwoławczą na województwo łódzkie (z wyłączeniem m. Łodzi) przy Izbie Skarbowej w Łodzi.

Równocześnie zarządzam ponowne skompletowanie wymienionych Komisyj Odwoławczych na okres do dnia 31 grudnia 1940 roku.

Za Ministra Skarbu:
Podsekretarz Stanu:
w z. (—) *K. Morawski.*

191

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 marca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy Związek Koksowni, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Katowicach.

W myśl art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U.R.P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie Związek Koksowni, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Katowicach, służy prawo do ulg przewidzianych w art. 4 ust. (1) i (2) powołanej ustawy w odniesieniu do przedsiębiorstwa przerobu benzolu surowego w Chmielowie powiatu tarnobrzeskiego, które to przedsiębiorstwo firma zobowiązała się założyć pismem z dnia 23 grudnia 1938 r.

Minister Skarbu
w/z (—) Morawski.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 marca 1939 r. Nr 68, poz. 143).

192

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 marca 1939 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc kwiecień 1939 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 marca 1939 r. Nr 75, poz. 167).

193

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1939 r.

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-sowieckiego.

Na podstawie § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1.

Obrót towarami pochodzącymi z polskiego obszaru celnego i towarami pochodzącymi ze Związku Socjalistycznych Republik Rad między polskim obszarem celnym a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad podlega kontroli specjalnej, przewidzianej w § 48 ust. 11, § 56 ust. 8 i § 62 ust. 6 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 481).

§ 2.

W celu wykonania tej kontroli przy odprawie celnej (ostatecznej, jak i warunkowej, dotyczącej obrotu uszlachetniającego czynnego lub biernego i obrotu reparacyjnego czynnego lub biernego) towarów pochodzących ze Związku Socjalistycznych Republik Rad a przywożonych do polskiego obszaru celnego, jak również towarów pochodzących z polskiego obszaru celnego a wywożonych do Związku Socjalistycznych Republik Rad, wymagane jest od stron przedstawienie:

a) przy odprawie przywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 1,

b) przy odprawie wywozowej — świadectw rozrachunkowych według załączonego wzoru Nr 2.

§ 3.

Świadectwa rozrachunkowe będą wystawiane na polskim obszarze celnym przez Polski Instytut Rozrachunkowy.

§ 4.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 27 marca 1939 r.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 marca 1939 r. Nr 72, poz. 160).

Załącznik Nr 1 do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia

Wzór

POLSKI INSTYTUT ROZRACHUNKOWY
Seria......................
Nr................

I.

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na przywóz ze Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. (Monitor Polski Nr 72, poz. 160) stwierdza się, że firma..
(nazwa i dokładny adres)

sprowadzająca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ z Z. S. R. R.

od firmy ....
(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-sowieckiego.

1	2	3	4		5	6
Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk, tuzinów, par itp.	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
			brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od daty wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar powinien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P. Polski Instytut Rozrachunkowy

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia .... Nr..................

...., dnia.............................. 19.......... r.
(miejscowość)

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Podpis

27 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 193).

Nr 1.

II

ODCINEK KONTROLNY

Seria .... dnia ....

Nr ....

Do
Polskiego Instytutu Rozrachunkowego
w Warszawie

Urząd Celny w .... stwierdza,

że w dniu .... odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$

w przywozie z Z. S. R. R. wg zgłoszenia celnego Nr ....

wyszczególniony niżej towar:

Pozycja taryfy celnej [2])	Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

[1]) Niepotrzebne skreślić.
[2]) Należy podać pozycję i punkt (bez liter i uwag).

Załącznik Nr 2 do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia

Wzór

I.

POLSKI INSTYTUT ROZRACHUNKOWY
Seria..........................
Nr.................

ŚWIADECTWO ROZRACHUNKOWE

na wywóz do Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Stosownie do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. (Monitor Polski Nr 72, poz. 160) stwierdza się, że firma ....
(nazwa i dokładny adres)

wywożąca $\frac{\text{ostatecznie}}{\text{warunkowo}}$ do Z. S. R. R.

dla firmy ....
(nazwa i dokładny adres)

wyszczególniony niżej towar, wypełniła warunki przewidziane dla specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-sowieckiego.

1	2	3		4	5
Nazwa towaru	Wymiarowa ilość sztuk	Waga fakturowa w kg		Wartość wg faktury	Warunki płatności
		brutto	netto		

Świadectwo niniejsze ważne jest dla urzędu celnego od daty wydania do końca następnego miesiąca kalendarzowego i służy do jednorazowej odprawy celnej, przy czym najpóźniej w ostatnim dniu ważności towar winien być zgłoszony do odprawy. Świadectwo niniejsze nie zwalnia od obowiązku przedstawienia innych dokumentów, wymaganych przez przepisy celne i inne.

M. P. Polski Instytut Rozrachunkowy

....

Niniejsze świadectwo wydane zostało na podstawie złożonej przez wyżej wymienioną firmę deklaracji z dnia .... Nr..................

...., dnia .... 19........... r.
(miejscowość)

M. P.
instytucji
wydającej
świadectwo

Podpis

Towar wywieziono za granicę dnia ....

27 marca 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 193).

Nr 2.

II.

ODCINEK KONTROLNY

................................, dnia ....

Seria..............

Nr ....

Do
POLSKIEGO INSTYTUTU
ROZRACHUNKOWEGO
w Warszawie

Urząd Celny w ....

odpraw ił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do Z. S. R. R.

według zgłoszenia celnego Nr........... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

1) Niepotrzebne skreślić.

III.

ODCINEK DLA EKSPORTERA

................................, dnia................................

Seria................

Nr.......... ....

Ważne tylko dla celów kontroli obrotu towarowego polsko-sowieckiego.

Urząd Celny w ....

odprawił $\frac{\text{ostatecznie}^{1)}}{\text{warunkowo}}$ w wywozie do Z. S. R. R.

według zgłoszenia celnego Nr.......... wyszczególniony niżej towar:

Nazwa towaru	Waga lub ilość wymiarowa

M. P. Podpis urzędnika celnego

1) Niepotrzebne skreślić.

194

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 marca 1939 r.

L. D. III. 4147/4/39

w sprawie zmiany Instrukcji o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi oraz w sprawie opłacania zapadłych kuponów i wykupu obligacyj $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz Urzędów Skarbowych (Opłat Stemplowych).

I. Ministerstwo Skarbu wprowadza w Instrukcji w sprawie uiszczania należności podatkowych papierami wartościowymi (zał. do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 5 kwietnia 1937 r. L. D. III. 4244/4/37 Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9, poz. 306) następujące zmiany:

1) w części A skreśla się zdanie pierwsze i na to miejsce wstawia się zdanie następujące:

„Postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r. „o uiszczaniu należności podatkowych papierami wartościowymi" uzupełnionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 433) zmieniają częściowo dotychczas obowiązujące zasady przyjmowania walorów na podatki, a mianowicie:"

2) w części A. I ustęp pierwszy na końcu pktu 8) — kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się nowy pkt 9) o brzmieniu następującym:

„9) oblig. $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r."

3) w części A. IV lewa szpalta, str. 2 skreśla się ustęp ostatni i na to miejsce wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Jednocześnie ma być zapisywana na rozchód:

1. **sum obrotowych** na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6" wartość nominalna obligacyj:

a) 3% Państwowej Renty Ziemskiej,
b) $4^1/_2\%$ Listów Zastawnych Państwowego Banku Rolnego,
c) Skryptów Dłużnych Skarbu Państwa,
d) 5% Kolejowej Pożyczki Konwersyjnej z 1926 r.,
e) 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej,
f) 6% Pożyczki Narodowej,
g) 5% Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.,
h) 4% Pożyczki Konsolidacyjnej,
i) $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r.;

2. **sum obrotowych** na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6" wartość bieżącego kuponu (oprocentowania) od obligacyj pożyczek wymienionych w pkcie 1 pod lit. od a) do d) włącznie oraz od obligacyj $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. oznaczonych literą „S" oraz „W";

3. **części 18 budżetu** dz. 1 § 2 — wartość bieżącego kuponu od obligacyj pożyczek wymienionych w pkcie 1 pod lit. od e) do h) włącznie oraz od obligacyj $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. oznaczonych literami „A", „B" i „C"."

4) w części A IV lewa szpalta str. 3 skreśla się ustęp ostatni i na to miejsce wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„W związku z zarachowywaniem na rozchód w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6" obligacyj oraz wartości bieżącego kuponu od pożyczek państwowych wymienionych wyżej w pkcie 1 pod lit. od a) do d) włącznie oraz od obligacyj $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. oznaczonych literą „S" oraz „W" — Izby skarbowe przesyłają raz w miesiącu do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu zawiadomienie wz. Nr 5 do § 30 przepisów rachunkowo-kasowych dla kas urzędów skarbowych, wyszczególniając w nim sumy ogólne poszczególnych walorów przyjętych w danym miesiącu na podatki oraz sumy ogólne zaliczonych na podatki wyżej wymienionych bieżących kuponów według rodzaju walorów. W zawiadomieniu wz. Nr 5 na obligacje $4^1/_2\%$ Wewnętrznej Pożyczki Państwowej winna być wyszczególniona osobno:

1) suma ogólna obligacyj (ewent. świadectw tymczas.) oznaczonych literami „A", „B" i „C",

2) suma ogólna obligacyj oznaczonych literą „S",

3) suma ogólna obligacyj oznaczonych literą „W".

W ten sam sposób należy podawać sumy zaliczonych na podatki bieżących kuponów od obligacyj $4^1/_2\%$ Wwnętrznej Pożyczki Państwowej oznaczonych literą „S" oraz „W". Do zawiadomienia winny Izby Skarbowe dołączyć wykazy miesięczne wz. Nr 5 R."

5) w części A. IV lewa szpalta str. 4 skreśla się ustęp pierwszy i na to miejsce wstawia się nowy ustęp o brzmieniu następującym:

„Zwrot nadpłaty w walorach i ewentualnie w gotowiźnie podlega zarachowaniu na rozchód w sumach obrotowych w myśl § 67 przepisów rachunkowo - kasowych dla kas urzę-

dów skarbowych i jednocześnie wartość zwracanych obligacyj na przychód w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Księgowości „grupa A 6", jako zwrot sum wydanych na skup walorów przyjętych na podatki. Na ten sam rachunek przychodowy podlega zarachowaniu wartość bieżącego kuponu od zwracanych obligacyj:

1) 3% Państwowej Renty Ziemskiej,

2) 4½% Listów Zastawnych Państwowego Banku Rolnego,

3) Skryptów Dłużnych Skarbu Państwa,

4) 5% Kolejowej Pożyczki Konwersyjnej z 1926 r.,

5) 4½% Wewnętrznej Pożyczki Panstwowej z 1937 r. oznaczonych lit. „S" oraz „W",

natomiast wartość bieżącego kuponu od obligacyj:

1) 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej,

2) 6% Pożyczki Narodowej,

3) 5% Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.,

4) 4% Pożyczki Konsolidacyjnej,

5) 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. oznaczonych literami „A", „B" i „C"

należy zarachowywać na wznowienie kredytu części 18 budżetu dz. 1 § 2. Wartość bieżącego kuponu od wszelkich obligacyj wydawanych płatnikowi tyt. zwrotu nadpłaty winna kasa obliczać **po dzień wydania** obligacyj, t. zn. za okres w którym kupon bieżący był w posiadaniu Skarbu Państwa oraz pobrać tę należność w gotowiźnie."

II. Sumy wydane na opłacenie **zapadłych kuponów** od obligacyj 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. oznaczonych literami „A", „B" i „C" winny kasy zarachowywać na cz. 18 budżetu, zaś od obligacyj tej pożyczki oznaczonych literą „S" oraz „W" — w sumach obrotowych na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu „grupa A 6".

Wydatki z tytułu opłaconych zapadłych kuponów, oznaczonych literą „S" oraz „W" winny kasy zapisywać według tych dwu grup do osobnych wykazów szczegółowych względnie do osobnych przedziałek jednego wykazu szczegółowego.

W zawiadomieniu wz. Nr 5 wysyłanym raz w miesiącu przez Izbę Skarbową do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu winna być również wyszczególniona osobno suma ogólna wydatku z tytułu opłaconych zapadłych kuponów oznaczonych literą „S" oraz osobno suma ogólna kuponów oznaczonych literą „W".

Do omawianego zawiadomienia winny Izby dołączyć wykaz miesięczny wzór Nr 5 R.

Analogiczny tryb postępowania obowiązuje kasy w przypadku wykupu, na podstawie § 10 ust. (4) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 maja 1937 r. o wypuszczeniu 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 432), umorzonych w drodze losowania obligacyj 4½% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej z 1937 r.

III. W związku z wydaniem niniejszego okólnika uchyla się następujące okólniki Ministerstwa Skarbu: 1) z dnia 17 sierpnia 1937 r. L. D. III. 11435/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 737); 2) z dnia 11 października 1937 r. L. D. III. 14666/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 27, poz. 819); 3) z dnia 26 kwietnia 1938 r. L. D. III. 6075/4/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 326) oraz 4) zarządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 2 grudnia 1938 r. L. D. III. 17635/4/38 (nieogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu).

IV. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

195

OKÓLNIK C 184 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 marca 1939 r.

L. D. IV. 5554/3/39

w sprawie nieprzedkładania świadectw rozrachunkowych przy wywozie brykietów.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika C 62 z dnia 6 sierpnia 1937 r. L. D. IV. 13909/3/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21, poz. 720), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż przy wywozie brykietów (z poz. 184 p. 2 taryfy celnej) nie należy wymagać przedkładania świadectw rozrachunkowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

196

OKÓLNIK C 185 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 marca 1939 r.

Nr D. IV. 6502/3/39

w sprawie zniżki celnej konwencyjnej na sery miękkie pochodzenia niemieckiego.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zarządza, ażeby z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika stosowano zniżki celne konwencyjne, przewidziane w porozumieniu polsko-finlandzkim z dnia 16 lipca 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 24/38, poz. 595) dla wymienionych tam gatunków serów miękkich z poz. 128 pkt 4 tar. cel. pochodzenia finlandzkiego-również do następujących gatunków serów pochodzenia niemieckiego:

1. Wanderer.
2. B. 433.
3. Alpensilber.
4. Alpenrose.
5. Alpenhof.
6. B. 332 (Standard).
7. Enzian.
8. Drei Allgäuer.
9. Allgäuer Alpenmark.
10. Alpengruss.
11. Grünland.
12. Alpenlob.
13. Ifosana.
14. B. 205.
15. Champignon.
16. Seal et Cheese (Petit Gruyere).
17. B. 690 (Hochland).
18. Lisl.
19. Herzjunge.
20. Rotspitze.
21. Karwendelspitze.
22. Lug ins Land.
23. Gigelberg.
24. Sonderklasse.
25. Kohler.
26. Jocca-Gold.
27. Dr Axelrods' Jocca-Käse.
28. Lindor.
29. Alpenstern.
30. Aplanta.
31. Roxi.
32. Eichenlaub.
33. B. 457.
34. B. 1952.
35. Aggenstein.
36. Wildberg.
37. Steinbock.
38. Rubihorn.
39. Rubialp.
40. Wetterspitze.
41. Adler.
42. Hochwild.
43. Spundenkräuterkäse (Echter Alpenkräuterkäse).

Ze zniżki tej mogą korzystać sery opakowane w okrągłe pudełka tekturowe (kartonowe), zawierające po 6 sztuk serków kształtu trójkątnego, owiniętych w folię, o wadze sztuki poniżej 30 gramów.

Zniżki te obowiązują tylko przez czas obowiązywania wymienionego na wstępie porozumienia polsko-finlandzkiego z dnia 16 lipca 1938 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

197

OKÓLNIK T 2 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 marca 1939 r.

L. D. IV. 3734/3/39

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania poz. 86, 87 i 88).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Według poz. 86 względnie 87 taryfy celnej przywozowej należy clić cięte rośliny żywe, wymienione w tych pozycjach, gdy nadsyłanę są: a) luzem tj. niepowiązane lub b) gdy dla zabezpieczenia przed uszkodzeniem w czasie transportu są powiązane zapomocą materiałów pospolitych (jak: sznurek zwykły, rafia, łyko itp.) w t. zw. pęczki, zawierające rośliny (kwiaty) **jednolite** pod względem gatunku, odmiany, koloru i o mniej więcej jednakowej długości łodyg. Pęczki takie mogą być owinięte całkowicie lub częściowo mchem, papierem, folią itp., przyczym do pęczków kwiatów mogą być dodane liście, ale tylko tej samej rośliny co i kwiaty.

Połączenia roślin, wymienionych w poz. 86 i 87, nie odpowiadające powyższym warunkom, a więc np.: powiązanie razem roślin względnie kwiatów **różnych** gatunków, odmian, kolorów, ozdobne związanie przy użyciu szarf, wstążek itp. należy traktować jako **bukiety** i clić według odpowiednich punktów poz. 88 taryfy celnej przywozowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

198

OKÓLNIK C 186 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1939 r.

L. D. IV. 30952/3/38

w sprawie określania w wynikach rewizji nazw towarów w razie stosowania zniżek celnych konwencyjnych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Stwierdzono wypadki, że niektóre urzędy celne, stosując przy odprawach celnych zniżki celne konwencyjne, ograniczają się do oznaczenia w wynikach rewizji nazwy towaru według nomenklatury taryfy celnej autonomicznej, nie uwzględniając przytym bliższych określeń towaru według brzmienia, ustalonego w odnośnych umowach handlowych.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż w razie stosowania zniżek celnych konwencyjnych nazwa towaru oznaczona w wyniku rewizji powinna zawierać również te wszystkie szczegóły dotyczące towaru, które uzasadniają zastosowanie danej stawki celnej konwencyjnej. Naprzykład przy odprawie celnej za cłem zniożonym, przewidzianym w polsko-niemieckiej umowie gospodarczej z 1 lipca 1938 r., żelazek do prasowania z poz. 1026 pkt 2a taryfy celnej, bliżej określonych w tej umowie, nazwa towaru, oznaczona w wyniku rewizji, powinna uwzględniać sposób określenia tego towaru we wspomnianej umowie; nazwa ta powinna zatym brzmieć: „żelazka do prasowania, oprócz elektrycznych, żeliwne niepokryte nieszlachetnymi metalami."

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

199

OKÓLNIK C 187 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1939 r.

L. D. IV. 2397/1/39

o uzupełnieniu okólnika z dnia 6 lipca 1937 r. L. D. IV. 15950/1/37 w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Pkt 3 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 6 lipca 1937 r. L. D. IV. 15950/1/37 w sprawie należności niecelnych, wpłacanych do kas urzędów celnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 17, poz. 587) oraz okólnika z dnia 15 marca 1938 r. L. D. IV. 26303/1/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 8 poz. 185) uzupełnia się przez dodanie ustępu następującej treści:

„Na odwrocie not kasowych, na sumy pobrane z tytułu opłat monopolowych od spirytusu, należy podawać rodzaj importowanego wyrobu, ilość 100% spirytusu, stawkę opłaty monopolowej oraz wysokość pobranej opłaty".

Okólnik niniejszy obowiązuje z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

200

OKÓLNIK C 188 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 marca 1939 r.

L. D. IV. 2750/3/39

w sprawie uzupełnienia Instrukcji o pobieraniu prób i ustalaniu przez urzędy celne zawartości popiołu w mące wywożonej za granicę za zwrotem cła.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Celem ułatwienia urzędom celnym przeliczania wyników analiz na zawartość popiołu w mące o suchej substancji na substancję o normalnej wilgotości (13% wilgoci) i odwrotnie, a to ze względu na przepis p. 7 cz. II okólnika Min. Sk. C. 160 L. D. IV. 22719/3/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 24 z 1938, poz. 607) — Ministerstwo Skarbu uzupełnia Instrukcję o pobieraniu prób i ustalaniu przez urzędy celne zawartości popiołu w mące wywożonej za granicę za zwrotem cła, stanowiącej załącznik do okólnika z dnia 4 sierpnia 1938 r. Nr D. IV. 20513/3/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22, poz. 564), przez dodanie przed końcowym ustępem działu „Oznaczenie popiołu" następujących nowych ustępów:

„Dla obliczenia tejże zawartości popiołu w substancji suchej, formuła obliczenia zawartości popiołu ułoży się następująco:

$$85 : 2{,}6 = 100 : x_1 \qquad x_1 = \frac{100 \cdot 2{,}6}{85} = 3{,}06\%$$

Jako pomoc przy przeliczaniu wyników analiz na zawartość popiołu w mące o suchej substancji na substancję o normalnej wilgotności i odwrotnie, mogą służyć poniższe tabele:

I. Przeliczanie popiołu w mące o zawartości n% w substancji o 13% wilgoci na popiół w substancji suchej

Popiół n %	Popiół w subst. suchej %	Popiół %	Popiół w subst. suchej %	Popiół n %	Popiół w subst. suchej %	Popiół n %	Popiół w subst. suchej %
0,70	0.80	1,50	1,72	2,30	2.64	3,10	3,56
0.80	0,92	1,60	1,84	2,40	2,76	3,20	3,68
0,90	1,03	1,70	1,95	2,50	2,87	3,30	3,79
1.00	1,15	1,80	2,07	2,60	2,99	3,40	3.91
1.10	1.26	1,90	2,18	2,70	3,10	3,50	4,02
1,20	1.38	1,91	2,20	2,80	3,22	3,60	4,14
1,30	1,49	2,00	2,30	2,90	3,33	3,70	4,25
1,40	1.61	2,10	2,41	3,00	3,45	3,80	4.37
		2,20	2,53				

II. Przeliczanie popiołu w mące o zawartości n_1% w substacji suchej na popiół w substancji o 13% wilgoci

Popiół n_1	Popiół w subst. o 13% wilgotności	Popiół n_1	Popiół w subst. o 13% wilgotności	Popiół n_1	Popiół w subst. o 13% wilgotności	Popiół n_1	Popiół w subst. o 13% wilgotności
0,80	0,70	1,70	1,48	2,70	2,35	3,60	3,13
0,90	0,78	1,80	1,57	2 80	2,44	3,70	3,22
0,92	0,80	1,90	1,65	2,87	2,50	3,80	3,31
1,00	0,87	2.00	1,74	2,90	2,52	3,90	3,39
1,10	0,96	2,10	1,83	3,00	2,61	4,00	3,42
1,20	1.04	2,20	1,91	3,10	2,70	4,10	3,57
1,30	1,13	2,30	2,00	3,20	2,78	4,14	3,60
1,40	1,22	2,40	2,09	3,30	2,87	4,20	3,65
1,50	1,30	2.50	2,17	3,40	2,96	4,30	3,74
1,60	1,39	2,60	2,26	3,50	3,04		

Jednocześnie prostuje się błędy drukarskie, jakie się wkradły do wzmiankowanej Instrukcji, w ust. 2 działu „Oznaczenie popiołu", gdzie zamiast wyrazów „ziemnego popiołu" ma być „ciemnego popiołu", zaś zamiast „Dużego palnika" powinno być „Dużego płomienia".

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

201

OKÓLNIK C 189 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1939 r.

L. D. IV. 6743/3/39.

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-sowieckiego.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z obwieszczeniem Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-sowieckiego (Monitor Polski Nr 72, poz. 160 i Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 8, poz. 193). Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż przy wykonywaniu tej kontroli ma analogiczne zastosowanie instrukcja Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lutego 1937 r. L. D. IV. 3747/3/37 w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-rumuńskiego (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 5/37, poz. 140).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

202

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 marca 1939 r.

L. D. V. 1660/1/39

w sprawie wykładni art. 101 ordynacji podatkowej.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 6 grudnia 1938 r. L. Rej. 4959/37.

— — — — — — — — — — — —

5 Urząd Skarbowy w Wilnie w dniu 15 lutego 1936 r. doręczył płatnikowi dwa nakazy płatnicze na państwowy podatek dochodowy na lata podatkowe 1934 i 1935. W dniu 24 lutego 1936 r. pełnomocnik płatnika wniósł dwa analogiczne podania o udzielenie mu na piśmie podstaw wymiaru podatku na oba wymienione lata. W obu podaniach prosił on w szczególnosci o udzielenie mu danych faktycznych i podstaw prawnych, na których wymiar ten oparto, oraz sposobu obliczenia dochodu, tak ogólnego jak i z poszczególnych źródeł ,tudzież odpisów protokółów zeznań świadków i opinii biegłych.

W dniu 25 kwietnia 1936 r. Urząd Skarbowy doręczył pełnomocnikowi płatnika uzasadnienie wymiarów, przy jednoczesnym zawiadomieniu go, że do złożenia odwołania pozostaje mu jeszcze od dnia doręczenia 21 dni. W dniu 11 maja 1936 r. płatnik wniósł podanie o dodatkowe nadesłanie mu kart obliczeniowych dochodu z gruntów na oba wymienione lata podatkowe. Odpisy tych kart zostały w tymże dniu wydane posłańcowi, który z upoważnienia płatnika wręczył Urzędowi Skarbowemu dopiero co wymienione podania.

Odwołania od wymiarów podatków na oba wymienione lata wniósł płatnik w dniu 4 czerwca 1936 r.

Urząd Skarbowy dwoma analogicznymi postanowieniami z dnia 6 sierpnia 1936 r. pozostawił oba odwołania bez rozpoznania, jako wniesione po terminie, przewidzianym w art. 140 O. P., podając w uzasadnieniu, że termin ten został „przerwany" w dniu 24 lutego 1936 r. wniesieniem prośby o udzielenie uzasadnienia wymiarów, po czym od dnia następnego po doręczeniu uzasadnienia tj. od dnia 26 kwietnia 1936 r. zaczął biec dalej, następnie został ponownie przerwany w dniu 11 maja 1936 r. wniesieniem ponownej prośby o udzielenie odpisów kart źródeł dochodu z gruntów i od dnia następnego po ich doręczeniu tj. od dnia 12 maja 1936 r. zaczął biec dalej, tak, że upłynął z dniem 18 maja 1936 r.

Zażalenia, wniesione przez płatnika na powyższe postanowienia, Izba Skarbowa w Wilnie decyzją z dnia 13 lipca 1937 r. oddaliła jako nieuzasadnione.

Ta decyzja jest przedmiotem skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Skarga zarzuca, że zaskarżona decyzja została powzięta niezgodnie z przepisami Ordynacji Podatkowej, a mianowiecie:

1) że Izba Skarbowa niesłusznie oblicza, że w okresie od 15 lutego 1936 r. (data doręczenia nakazów płatniczych) do 24 lutego 1936 r. (data złożenia podania o wydanie uzasadnienia wymiaru) na poczet „przedawnienia" upłynęło 9 dni;

2) że Izba Skarbowa niesłusznie uważa, że bieg „przedawnienia" został dwukrotnie przerwany złożeniem 2 podań o uzasadnienie wymiaru;

3) że datę doręczenia uzupełniających wyjaśnień należy ustalić na dzień 15 maja 1936 r.

a nie na dzień 11 maja 1936 r. jak przyjmuje Izba.

Najwyższy Trybunał Administracyjny rozważył, co następuje:

Zarzut skargi, że w okresie od 15 lutego 1936 r. do 24 lutego 1936 r. na poczet terminu odwoławczego upłynęło 8 dni, a nie 9, jest trafny, co też przyznaje odpowiedź na skargę, gdyż dnia 15 lutego 1936 r. nie wlicza się w myśl art. 140 O. P., a dnia 24 lutego 1936 r. nie wlicza się w myśl art. 101 § 3 O. P.

Za uzasadniony uznaje Najwyższy Trybunał Administracyjny też dalszy zarzut skargi, że bieg terminu odwoławczego bez przerwy był wstrzymany (a nie „przerwany") od dnia wniesienia pierwszego podania o udzielenie podstaw wymiaru do dnia doręczenia skarżącemu uzupełniającego uzasadnienia wymiaru.

Na podania płatnika, zawierające prośbę o udzielenie na piśmie podstaw wymiaru, a w szczególności danych faktycznych i podstaw prawnych, na których wymiar ten oparto, oraz sposobu obliczenia dochodu, jak ogólnego, tak i z poszczególnych źródeł, winien był Urząd Skarbowy po myśli art. 101 § 2 O. P. w uzasadnieniu wymiaru podać te szczegóły, zawarte w aktach, na podstawie których władza wymiarowa doszła do kwot składnikowych ogólnego dochodu (por. wyr. Najwyższego Trybunału Administracyjnego z 3 lutego 1927 r. L. Rej. 2365/25). Powyższemu obowiązkowi Urząd Skarbowy nie uczynił zadość, gdyż w uzasadnieniu wymiaru odnośnie dochodu gruntów ograniczył się do podania kwoty dochodu z powołaniem się na datę i liczbę kart obliczeniowych, jednak bez bliższego przytoczenia treści tych kart.

Myli się władza pozwana, gdy w odpowiedzi na skargę wyraża pogląd, że treść uzasadnienia wymiaru jest pozostawioną swobodnemu uznaniu władzy.

Skoro udzielenie treści tych kart obliczeniowych nastąpiło dopiero w odpowiedzi na dodatkowe podanie płatnika, wniesienione dnia 11 maja 1936 r., to przyjąć należy, że bieg terminu odwoławczego — zgodnie z przepisami art. 101 § 2 i 3 O. P. był zawieszony do dnia doręczenia tej odpowiedzi.

Stanowisko władzy skarbowej, że wniesienie wspomnianego drugiego podania płatnika o uzupełnienie podstaw wymiarów spowodowało powtórne wstrzymanie biegu terminu odwoławczego nie da się utrzymać. Jeśli bowiem władza uważała, że już odpowiedź na pierwsze podanie płatnika (z dnia 24 lutego 1936 r.), czyniła zadość wymogom art. 101 O. P., to winna była przyjąć, że wspomniane drugie podanie nie spowodowało powtórnego zawieszenia biegu terminu odwoławczego. Przyjmując natomiast, że to drugie podanie było uzasadnione, należało konsekwentnie przyjąć, że spowodowane pierwszym podaniem zawieszenie biegu terminu odwoławczego ustało dopiero w dniu doręczenia odpowiedzi na to drugie podanie.

Odpowiedź na skargę powołuje się na to, że płatnik w odwołaniu nie kwestionuje wysokości i sposobu obliczenia dochodu z gruntów, a zarzuca brak obowiązku podatkowego, dowodząc, że grunty te nie były w jego posiadaniu i że wobec tego brak odpisów kart obliczeniowych nie pozbawiał skarżącego możności wniesienia odwołania we właściwym terminie, a złożenie dodatkowego podania w dniu 11 maja 1936 r. należy uznać za usiłowanie płatnika uzyskania przedłużenia ustawowego terminu do wniesienia odwołania.

Otóż argumentacja ta jest chybiona, gdyż takie czy inne przyjęte przez płatnika podstawy i granice odwołania od wymiaru, których władza skarbowa przy udzielaniu płatnikowi uzasadnienia wymiaru nie mogła przewidzieć, nie mogą mieć wpływu na ocenę zakresu obowiązku, ciążącego na tej władzy na zasadzie art. 101 O. P.

Wreszcie w spornej kwestii, który dzień należy przyjąć jako datę doręczenia pełnomocnikowi płatnika uzupełniającego uzasadnienia wymiaru, zarzuca zasadnie skarga, że wręczenie tego uzasadnienia posłańcowi, który w Urzędzie Skarbowym złożył wspomniane dodatkowe podanie, nastąpiło z naruszeniem przepisów części działu III O. P. Sam fakt bowiem, że posłaniec ten doręczył w Urzędzie Skarbowym wspomniane podanie, nie dawał jeszcze dostatecznej podstawy do przyjęcia, że był on upoważniony do skutecznego odbioru uzupełniającego uzasadnienia wymiaru, zwłaszcza, że wspomniane podanie zawierało prośbę o doręczenie odpisów kart obliczeniowych pod podanym w nim adresem. Wobec tego, jeżeli wymieniony posłaniec pismo Urzędu Skarbowego wręczył pełnomocnikowi skarżącego dopiero w jednym z następnych dni, to skutki tej zwłoki nie mogą obciążać skarżącego i za datę doręczenia tego pisma należy przyjąć dzień, w którym pismo to faktycznie doszło do rąk skarżącego wzgl. jego pełnomocnika . . . .

— — — — — — — — — — — —

Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz urzędom skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr Lubowicki.*

203

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 marca 1939 r.

L. D. V. 5359/1/39

w sprawie stosowania przepisów art. 68 O. P. i § 63 ust. (1) lit. B. rozp. wyk. do O. P.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na skutek wątpliwości, podniesionych przez niektóre izby skarbowe w związku ze stosowaniem przepisów § 63 ust. (1) lit. B. rozp. wyk. do O. P. i postanowień okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 31 marca 1938 r. L. D. V. 8442/1/38 — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że nie są obowiązane do składania zeznań o dochodzie osoby, których dochód płynie wyłącznie:

a) z nieruchomości gruntowej o łącznym obszarze nie przekraczającym 50 wzgl. 100 ha gruntów (§ 63 ust. (1) lit. B. punkt a) r. w. do O. P.) a nadto z budynków mieszkalnych, gospodarczo z tą nieruchomością związanych i użytkowanych przez posiadacza tej nieruchomości.

b) z jednego przedsiębiorstwa handlowego bądź jednego przedsiębiorstwa przemysłowego zaliczonego w roku poprzedzającym rok podatkowy w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 u. p. p. do kategorii III, IV, V-a i V-b przedsiębiorstw handlowych albo kategorii VII i VIII przedsiębiorstw przemysłowych (§ 63 ust. (1) lit. B punkt c) r. w. do O. P.) a nadto z jednego budynku mieszkalnego o ilości izb nie większej niż 12, który użytkowany jest w całości przez właściciela przedsiębiorstwa.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

204

OKÓLNIK PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI KLASYFIKACYJNEJ

z dnia 21 marca 1939 r.

G. K. K. Nr 782/R/5/39

w sprawie uzupełnienia listy rzeczoznawców dla klasyfikacji gruntów pod wodami.

W myśl § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1937 r. o klasyfikacji gruntów pod wodami (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 246) podaję do wiadomości, że na ustaloną przeze mnie listę rzeczoznawców dla klasyfikacji gruntów pod wodami, ogłoszoną w okólniku Głównej Komisji Klasyfikacyjnej z dnia 12 lipca 1937 r. G. K. K. Nr 1628/R/5/37 (Dziennik Urzędowy Min. Skarbu Nr 18, poz. 642), wpisany został dodatkowo:

inż. Wacław Zaorski, zamieszkały w Łucku przy ul. Żelaznej Nr 9 m. 2.

Przewodniczący:
(—) *F. Zoll.*

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zmianach w przynależności do izb skarbowych niektórych urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w związku z ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o zmianie granic województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, i warszawskiego (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 240) z dniem 1 kwietnia 1939 r. zajdą następujące zmiany w przynależności urzędów skarbowych do izb skarbowych:

1) podległe dotychczas Izbie Skarbowej w Białymstoku urzędy skarbowe w Łomży, Ostrołęce i Ostrowi Mazowieckiej oraz podległe dotychczas Izbie Skarbowej w Lublinie urzędy skarbowe w Garwolinie, Sokołowie Podlaskim i Węgrowie podlegać będą Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie;

2) podległe dotychczas Izbie Skarbowej w Kielcach urzędy skarbowe w Opocznie i Końskich oraz podległe Izbie Skarbowej Okręgowej w Warszawie urzędy skarbowe w Kutnie, Łowiczu, Rawie Mazowieckiej i Skierniewicach podlegać będą Izbie Skarbowej w Łodzi.

Komunikat

o płatności podatków w kwietniu 1939 r.

W kwietniu są płatne następujące podatki:

1) do dnia 5 kwietnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii w czasie od 16 do 31 marca 1939 r.; do 20 kwietnia — tenże podatek, pobrany w czasie od 1 do 15 kwietnia 1939 r.;

2) do dnia 7 kwietnia — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w marcu 1939 r.;

3) do dnia 15 kwietnia — I rata (półroczna) podatku dochodowego od uposażeń z tytułu różnicy, wynikającej z kumulacji uposażeń, otrzymanych w 1938 roku;

4) do dnia 25 kwietnia — zaliczka miesięczna na podatek obrotowy za r. 1939 w wysokości podatku przypadającego od obrotu

osiągniętego w marcu 1939 r., przez wszystkich płatników prowadzących prawidłowe księgi handlowe;

5) do dnia 30 kwietnia — I rata (półroczna) podatku gruntowego za 1939 rok;

6) do dnia 30 kwietnia — I rata (półroczna) podatku od lokali za 1939 rok;

7) do dnia 1 maja — przedpłata na podatek dochodowy na rok podatkowy 1939 — przez osoby prawne, w wysokości połowy podatku, jaki przypada od zeznanego dochodu.

Ponadto płatne są w kwietniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Komunikat

o rozesłaniu załącznika do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1939 r. w sprawie przepisów rachunkowo-kasowych dla Mennicy Państwowej.

Załącznik zawierający przepisy rachunkowo-kasowe dla Mennicy Państwowej będzie rozesłany właściwym urzędom. Pozostałe egzemplarze można nabywać w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, w cenie po 0,80 zł. za egzemplarz.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 30 marca 1939 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,20	89,67
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,28	5,30½
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,25½	5,28
Floreny holenderskie	100 Fl.	280,80	282,52
Franki francuskie	100 Fr.	14,02	14,12
Franki szwajcarskie	100 Fr	118,65	119,45
Funty angielskie	1 Ł.	24,76	24,92
Funty palestyńskie	1 Ł.	—	—
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	99,75	100,25
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K.	—	—
Korony duńskie	100 K.	110,50	111,28
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	124,30	125,22
Korony szwedzkie	100 K.	127,60	128,52
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	15,70	16,20
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	10,70	11,01
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	281,80	281,08	282,52
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,01	213,07
Bruksela	100 Blg.	89,45	89,23	89,67
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	99,75	100,25
Helsinki	100 Mk.	—	10,95	11,01
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K	111,00	110,72	111,28
Kowno	100 Lit.	—	—	—
Londyn	1 Ł.	24,85	24,78	24,92
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,86	28,00
Montreal	1 Dol.	—	5,27¼	5,29¾
Nowy Jork	1 Dol.	5,30⅝	5,29⅜	5,31⅞
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31	5,29¾	5,32¼
Oslo	100 K.	124,90	124,58	125,22
Paryż	100 Fr.	14,08	14,04	14,12
Praga	100 K.	—	—	—
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	128,20	127,88	128,52
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	119,15	118,85	119,45
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	80,00	82,50

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.